

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3628

Vineri 22 iunie 1956

4 PAGINI — 20 BANI

Agențiile de presă transmit:

- Puternicul ecou al rezultatelor tratativelor sovieto-iugoslave (pag. 4-5).
- Reducerea cu 80.000 de oameni a efectivului armatei populare vietnameze (pag. 4-5).
- Afirmările lui Adenauer privind politica U.R.S.S. în problema germană sint lipsite de orice temelie — O declarație a agenției TASS (pag. 4-5).

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rindul studenților

În anul regimului democrat-popular, învățămîntul superior din țara noastră a cunoscut o mare dezvoltare.

Au luat ființă noi institute de învățămînt superior, iar numărul facultăților și al studenților a crescut față de anul 1938/39 de aproape 3 ori. Statul nostru a creat condiții — cum nu a existat niciodată în trecut — pentru ca fiii de muncitori, țărani, funcționari și un însemnat număr de muncitori provenienți din producție să urmeze cursurile universitare. Peste 17.000 de oameni ai muncii învață la cursurile fără frecvență, în universități și institute. A crescut numărul cadrelor didactice. Numai în ultimii ani au intrat în rindul corpului didactic universitar peste 3.000 cadre tinere. S-au obținut realizări și în îmbunătățirea condițiilor de trai ale studenților. Aproape jumătate din studenții țării noastre sînt bursieri ai statului. În anul din urmă au fost amenajate și construite în centrele universitare lași, Cluj, Petroșani, Tg. Mures, Galați, noi cămine și cantine studențești. Numai în anul 1955 institutele de învățămînt superior au dat economii și culturi țării noastre de două ori și jumătate mai multe decît în 1938.

În procesul de creștere a noii intelectualități cu o temeinică pregătire și devotată cauzei construirii socialismului — pe lîngă înarmarea cu cunoștințe de specialitate — o mare însemnătate are munca ideologică și politico-educativă desfășurată în rindurile studențimii. Acești activități trebuie să se acorde o atenție deosebită.

I.

Educarea studențimii, dezvoltarea conștiinței cetățenești și justa sa orientare ideologică, depind în mare măsură, în primul rînd, de ceea ce învață studenții în însuși procesul de învățămînt.

Partidul și guvernul, apreciind importanța învățămîntului superior, au luat o serie de măsuri care au dus la reorganizarea învățămîntului în raport cu nevoile dezvoltării economiei naționale și la orientarea materialistă a conștiinței învățămîntului.

În toate institutele de învățămînt superior a fost introdus studiul științei marxist-leniniste. Se constată o preocupare sporită a cadrelor didactice pentru creșterea nivelului ideologic și științific al cursurilor, pentru tratarea diferitelor științe de pe poziții marxiste. Efectuarea practicii în producție — în timpul studiului și după absolvire — devine tot mai mult parte integrantă a procesului de învățămînt.

O realizare însemnată pe lîngă dezvoltării interesului studenților pentru cercetarea științifică o constituie numeroasele cursuri științifice studențești. Un aport de seamă la dezvoltarea acestor cursuri îl au oamenii de știință care se ocupă de îndrumarea lor și organizațiile de U.T.M. care atrag cei mai buni studenți în activitatea de cercetare. Trebuie subliniat faptul că studenții au prezentat multe comunicări valoroase — mai ales în domeniul tehnicii, economiei — și că activitatea acestor cursuri a fost apreciată și cu ocazia diferitelor manifestări internaționale studențești.

Ceea ce a devenit caracteristic astăzi în altitudinea marjorității studenților față de muncă este creșterea conștiinței, a simțului de răspundere și a efortului celor mai mulți dintre ei pentru îndeplinirea principalei lor îndatoriri — pregătirea profesională.

În obținerea acestor rezultate un rol de seamă l-au avut cadrele didactice. Tîmînd seama însă de sarcinile importante ce revin cadrelor cadre în educarea multilaterală a studenților trebuie spus că o bună parte din cadrele didactice — printre care chiar și unii membri ai partidului — își îndeplinesc în mare măsură insuficient aceste sarcini. O parte din cadrele didactice cred că singura lor obligație este predarea cunoștințelor și asigurarea însușirii lor de către studenți. Aceasta constituie înfrângerea principală lor îndatorire, dar nu singura. În fața cadrelor didactice din învățămîntul superior stă și sarcina de a contribui activ la educarea studenților, la formarea conștiinței lor cetățenești și patriotice, la cultivarea celor mai nobile virtuți ale omului luminat, luptător pentru progresul patriei, pentru înaintarea ei victorioasă pe drumul socialismului. Ministerul Învățămîntului are datoria să-i îmbunătățească munca de îndrumare și a cadrelor didactice în îndeplinirea acestor sarcini de onoare.

Un loc nu mai puțin important în educarea studenților îl ocupă munca educativă, ideologic-politică, ce se duce în rindurile lor în afara procesului de învățămînt. În această activitate pe care o desfășoară organizațiile de U.T.M. și celelalte organizații obștești sub conducerea organizațiilor de partid, s-au obținut în ultimii ani rezultate de seamă.

În centrul preocupărilor organizațiilor de U.T.M. stă astăzi sarcina de a mobiliza studenții la intensificarea eforturilor pentru învățămînt, de a organiza ajutorul tovarășesc pentru studenții ce întîmpină greutăți în muncă, de a contribui la îndeplinirea în bune condiții a întregului proces de învățămînt.

S-a îmbunătățit simțurile activității culturale și artistice printre studenți. Multe din conferințele ce s-au ținut în fața lor au stîrnit interes prin actualitatea problemelor tratate și autoritatea vorbitorilor. Întîlnirile studenților cu luptătorii comunisti din ilegalitate, muncitorii fruntași din întreprinderi, scriitorii, artiștii, compozitorii seamă au devenit mai frecvente în institute. Aproape în toate institutele de învățămînt superior s-au înființat, din inițiativa organizațiilor de U.T.M., coruri, echipe de dansuri și teatre brigăzi satirice etc. care cuprind un număr semnificativ de studenți. Tot mai numeroase sînt audiențele muzicale colective, simpozionurile literare și reuniunile studențești. Organizațiile U.T.M. au reușit să atragă un număr mare de studenți în diferite activități de interes obștesc. În cadrul asociației sportive „Știința” s-au dezvoltat în unele centre universitare formațiunile colective sportive care obțin rezultate însemnate în competițiile la care participă.

II.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că deși s-au obținut o serie de rezultate bune, munca politico-educativă în rindul studenților este rămasă în urmă față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul creșterii și educării cadrelor necesare economiei și

culturii socialiste, în plină dezvoltare. Lipsurile serioase care mai există în munca politico-educativă printre studenți explică faptul că unii studenți nu se dovedesc încă a fi la înălțimea epocii de mari transformări de însemnătate istorică prin care trece țara noastră. Astfel, numărul de corigenți și repelenți, deși a scăzut față de anii trecuți, este totuși încă destul de mare: la ultimele sesiuni de examene — aproximativ 30%. Mulți studenți își pierd cea mai mare parte din timp cu alte preocupări, decît cu studiul și învață în grabă și superficial numai în preajma examenelor. Din păcate, printre ei sînt și membri ai U.T.M.-ului.

Printre studenți mai există unii cu atitudini nesănătoase — cu totul străine tîmîntului nostru. Elemente lipsite de patriotism, provenite din rindurile claselor exploatare, caută să întîrînească în rindurile studenților o atmosferă de desconsiderare a realizărilor științifice, tehnice și culturale din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului socialist și de pliocinire servilă față de tot ce se petrece în lumea științifică și culturală din țările capitaliste. Mai sînt încă studenți, elemente înapoiate, mistice, care încearcă să influențeze și pe acei colegi ai lor care încă nu și-au însușit o concepție științifică despre natură și societate. Organizațiile de partid și de U.T.M. care în învățămîntul superior au la dispoziție — mai mult ca oriunde — știința ca principal mijloc de combatere a misticismului, fac foarte puțin pentru a-i ajuta pe acești studenți să se elibereze de prejudecățile mistice.

În unele locuri, mai apar manifestări ale naționalismului, întîrînînd de elemente dușmănoase, cărora nu le poate place prietenia și frăția ce s-a încheiat și se dezvoltă între oamenii muncii romîni și de diferite naționalități din patria noastră. Fenomene negative mai răspîndite în rindurile unor studenți se constată în comportările, față de colegii și colege, lipsă de respect față de profesori, atitudini nepermițate față de bunurile obștești din cîmîna, cantine, manifestări de desconsiderare morală.

Manifestări negative se pot vedea deosebi acolo unde organizațiile de partid nu consideră încă munca politico-educativă în rindurile studenților, drept una din sarcinile lor de bază; mulți din membrii de partid din rindul corpului didactic cunosc puțin viața studenților, problemele ce-i preocupă și aduc o slabă contribuție la educarea lor. Aceste organizații de partid nu desfășoară în rindurile studenților o muncă susținută de propagare a ideologiei marxist-leniniste, de explicare a politicii partidului și guvernului nostru, se abțin să interzică manifestările nesănătoase. Munca de agitație politică pe care o duc, nefiind legată de specificul vieții universitare, nu este suficient de convingătoare, contribuind puțin la mobilizarea studenților în rezolvarea problemelor de fiecare zi din universități și institute.

Slăbiciunile muncii organizațiilor de partid se răsfrîng și asupra muncii organizațiilor de U.T.M. din institute. În munca multor organizații de U.T.M. se manifestă formalismul; multe sedințe și „prelucrări” au un caracter șablon, cu o ordine de zi care nu ține seama întotdeauna de problemele care mai arzătoare ale studenților; asemenea sedințe obosesc și pliticesc pe U.T.M.-ișii. Informarea studenților asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale se face negurgat, expunerile fiind deseori superficial pregătite.

Datorită slabului nivel politic, unii U.T.M.-iști înlocuiesc munca temeinică de lămurire și convingere a colegilor de bună credință, dar care cad sub influența străine, prin fraze goale, lozinci generale care, firește, nu-și ating scopul.

Unele sarcini în domeniul educării studenților revin și organizațiilor sindicale, din care face parte totuși studenții. Ele se preocupă însă puțin de activitatea cultural-artistică și sportivă în rindul studenților. Asociația „Știința”, cu toate că a obținut unele performanțe valoroase în diferite ramuri sportive — a rămas o organizație îngustă, cu un număr redus de studenți și studențe.

Organizațiile sindicale se preocupă mai puțin de problemele social-profesionale ale corpului didactic și neglijă munca în rindurile studenților.

O greutate în buna desfășurare a muncii cultural-politice în rindul studenților o constituie baza materială insuficientă destinată acestui scop.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că la baza slăbiciunilor muncii politico-educative în rindurile studenților stă faptul că multe din organele de partid și de U.T.M. au subapreciat importanța acestei munci în institute și universități. Ele n-au ținut seama, pe de o parte, de importanța acestor instituții care formează cadrele de specialitate pentru economia și cultura țării, iar pe de altă parte, de împrejurarea că presiunile războaielor exploatare se îndreaptă, în condițiile noastre, îndeosebi în domeniul ideologic. Aceste comitete regionale și orașenești de partid și de U.T.M. cunosc insuficient specul activităților în universități și institute, le îndrumăază și le ajută negurgat.

C.C. al U.T.M., precum și unele comitete regionale și orașenești U.T.M. au lăsat munca de îndrumare a organizațiilor de U.T.M. studenți mai mult pe seama lucrătorilor din secțiile de studenți din aparatul lor, care în multe cazuri au o experiență insuficientă pentru o asemenea muncă. Secretarii și membrii Biroului C.C. al U.T.M. merg rar între studenți, pentru a face expuneri în fața lor, a participa la manifestările lor, iar unii n-au fost deloc de ani de zile. Sînt numeroase organizații de U.T.M. din învățămîntul superior care obțin rezultate bune în activitatea lor politico-educativă, dar experiența lor este puțin cunoscută de C.C. al U.T.M. și nu este răspîndită.

Secțiile Comitetului Central al P.M.R. (îndeosebi Secția de Propagandă și Agitație, Secția Știință și Cultură și Secția Organelor de Partid), subapreciind munca politico-educativă în rindurile studenților, au controlat insuficient aplicarea hotărîrilor C.C. al P.M.R. și guvernului în acest domeniu de către organele și organizațiile de partid și U.T.M., precum și de către Ministerul Învățămîntului și Ministerul Culturii. Ele n-au acordat ajutorul practic necesar organizațiilor de partid din universități și

(Continuare în pag. 3-a)

Rezultatele rodnice de însemnătate istorică ale tratativelor sovieto-iugoslave

La Moscova s-a dat publicității Declarația comună a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Ambele documente dovedesc că rezultatele vizitei făcute în Uniunea Sovietică de președintele R.P.F. Iugoslavia, tovarășul Josip Broz Tito, și persoanele care-l însoțesc, corespund în întregime așteptărilor de pace, construcție pașnică și progres social a popoarelor sovietice și iugoslave, năzuindu-se împărtășirea de toate popoarele din țările socialiste și de covârșitoarea majoritate a omenirii. Pentru cauza păcii, pentru mișcarea muncitorească internațională, cele două documente semnate la Moscova de reprezentanții U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia vor avea, fără îndoială, o însemnătate istorică.

Se știe ce mare însemnătate internațională a avut Declarația semnată anul trecut la Belgrad. Punînd capăt perioadelor grele și nefirești în care relațiile dintre U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia au fost tulburate din cauze străine de voința celor două popoare, Declarația de la Belgrad a creat baza pentru restabilirea și dezvoltarea prieteniei frățiești dintre cele două țări. Lămurirea lipsei de temet a conflictului a dus de asemenea la restabilirea legăturilor prietenești între Iugoslavia și țările de democrație populară. Toate acestea au însemnat considerabil atmosfera în Europa și au exercitat o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți internaționale. În ce privește țările socialiste, ele și-au dat și mai bine seama că, cu cit vor fi mai unite și mai puternice, cu cit prietenia lor va fi mai puternică, cu cit atît ele vor înainta cu mai mult succes spre scopul lor măreț — socialismul, cu atît cauza păcii va fi mai consolidată.

În anul ce a trecut de la semnarea Declarației de la Belgrad, prietenia și colaborarea frățiească dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia s-au dezvoltat cu succes pe baza mărețelor principii ale socialismului, pe baza egalității depline în drepturi, a respectării suveranității fiecărui stat, a ajutorului reciproc, a luptei comune pentru pace.

În sfera relațiilor de stat dintre U.R.S.S. și Iugoslavia aceasta a dus la reglementarea rapidă a problemelor pendente între cele două țări și la restabilirea și dezvoltarea relațiilor economice și culturale dintre ele. În acest sens, a fost stabilit un schimb echitabil de mărfuri, au fost încheiate acorduri de credite și investiții pe termen lung, un acord privind colaborarea tehnico-științifică, la colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc. În cadrul tratativelor, s-a hotărît și colaborarea multilaterală între cele două țări să fie lărgită și mai mult în viitor.

De o deosebită însemnătate este faptul că U.R.S.S. și Iugoslavia au ajuns la poziții foarte asemănătoare în principalele probleme internaționale aflate la ordinea zilei. Aceasta va exercita fără îndoială o puternică influență pozitivă în direcția slăbirii necincoate a încordării internaționale, în direcția rezolvării problemelor litigioase și a normalizării relațiilor dintre state și în general în direcția consolidării păcii.

O dovadă a destinderii ce s-a realizat pînă acum o constituie lărgirea contactelor internaționale și tendința tot mai accentuată spre reglementarea problemelor internaționale pe calea tratativelor.

Declarația comună subliniază cu drept cuvînt, fiind fără îndoială în asimentul tuturor oamenilor iubitori de pace, importanța pe care ar avea-o un acord internațional, fie chiar parțial, cu privire la dezarmare, problemă atît de vitală pentru viitorul omenirii și exprimă speranța că un asemenea acord poate fi găsit și usurat prin efectuarea micorării unilaterale a forțelor armate. Guvernul R.P.F. Iugoslavia a salutat — după cum spune Declarația — recenta hotărîre a guvernului U.R.S.S. cu privire la reducerea forțelor sale armate ca o importantă contribuție în această direcție.

Guvernele U.R.S.S. și Iugoslaviei au dat dovadă de realism și de grijă pentru viitorul omenirii și în celelalte probleme internaționale examinate, printre care se află înlăturarea elementelor negative care în perioada „războiului rece” au frînat colaborarea dintre popoarele europene, realizarea unor acorduri mai largi cu privire la securitatea colectivă generală europeană, cu privire la colaborarea economică și la intensificarea legăturilor culturale necesitate recunoașterii drepturilor Chinei la O.N.U. și în regiunea Taiwan, reglementarea conflictelor și neînțelegerilor locale, înlăturarea prapăstii dintre țările dezvoltate și cele nedezvoltate și acordarea de ajutor economic și tehnic acestora din urmă.

Deosebit de însemnat este punctul de vedere comun exprimat în problema germană. Este clar, după cum spune Declarația comună, că, în situația existentă în prezent, cînd pe teritoriul Germaniei există două state suverane, pentru realizarea unificării țării sînt necesare tratative între R.F. Germană și R.D. Germană. Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

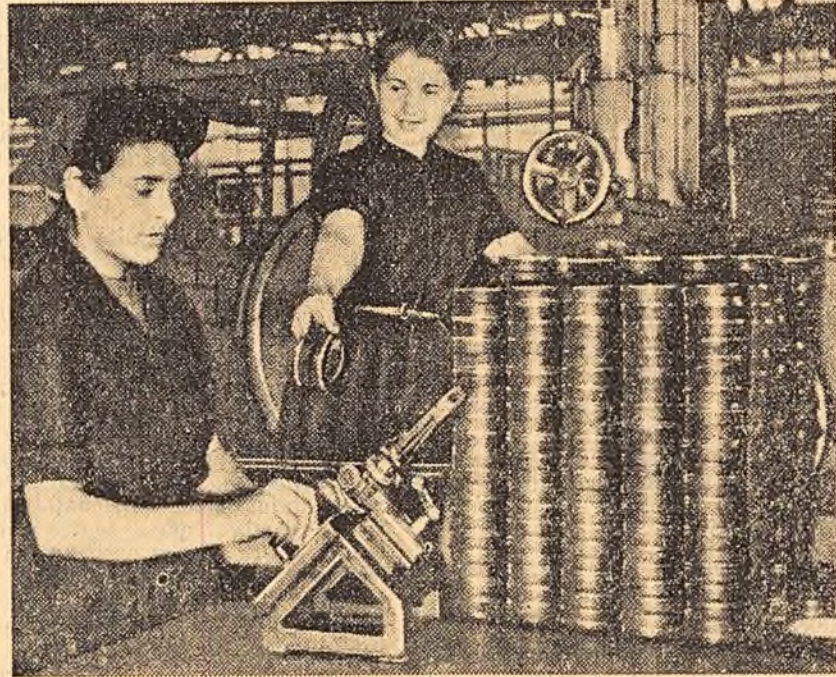
Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

Declarația comună reafirmă atașamentul celor două țări față de politica coexistenței pașnice active, politică care constituie cel mai eficient mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebiri în sistemele lor sociale, economice și politice. După cum au arătat N. S. Hrușciov și I. Broz-Tito în cuvîntările rostite la întîlnirea de la Moscova, întărirea relațiilor dintre cele două țări nu poate să prejudicieze relațiilor cu alte state. Ea este menită, dimpotrivă, să contribuie la slăbirea încordării internaționale, la lichidarea „războiului rece”.

CONTRIBUȚIA TINERILOR

Alături de muncitorii vîrstnici, tinerii de la fabrica de rulmenți din Birlad muncesc cu însușirea în întrecere pentru a spori producția de rulmenți. Lucrînd la o mașină de rectificat fără virțuri, utemistele Anica Cozma și Elena Gurdea își depășesc zilnic sarcinile de producție la rectificarea inelului de rulmenți cu 100%.

În cliseu: Cele două muncitoare fruntașe la locul de muncă.

Pentru îmbunătățirea muncii pe șantierele de construcții!

Avem nevoie de locuințe de bună calitate...

Am venit la Hunedoara cu cliența în urmă. De cînd am venit, orașul s-a schimbat mult. A aprînt o creștere muncitorească de pe dealul Chișinăului, care numără aproape 1.000 oameni și este construită pe terenuri sociale, două școli, un complex alimentară etc. Anul acesta se lucrează la înălțarea unui mare spital, a unui teatru-cinema și a unui restaurant. Lună de lună se dau în folosință noi apartamente de locuit.

Am avut o mare bucurie acum un an cînd, alături de soții, mi s-a reparat un apartament în blocul nr. 40. Dar trebuie să mărturisesc că bucuria mi-a fost de scurtă durată. În primul rînd, cînd mi-am adus mobila în apartament, am fost nevoit să demontez șifonierul, deoarece coridorul de trecere era construit prea îngust, de parcă se preveduse să se mute numai mobila de copii. Deoarece șifonierul nu era demontabil, el s-a stricat la mutare. Apoi am avut altă surpriză: coridorul era înfundat. Au venit zidarii și au început să spargă pereții, să îndrepte ceea ce de la bun început n-a fost bine construit. Acum a început să cadă tencuiala

...și nu de „explicații”

În legătură cu lipsurile semnalate în scrisoarea de tov. P. Gheicev, corespondentul nostru pentru regiunea Hunedoara s-a adresat lov. Furduescu Gavrilă, inginerul-șef al trustului IV construcții, și inginerului Cosmos Ștefan, șeful șantierului nr. 1 din zona de construcții a metalelor. În deșul trustului nu există tencuială; lenul care sosește are un procent ridicat de umezeală. În ce privește lipsurile de execuție, acestea se explică prin volumul mare de lucrări și brațele de muncă insuficient calificate. Instalațiile sînt defecte datorită lipsei de grijă la executarea lucrărilor.

FURDUESCU GAVRILĂ inginer-șef al trustului IV-Hunedoara
ȘEFUL ȘANTIERULUI NR. 1-HUNEDOARA

Nota redacției. Din răspunsurile de mai sus, ar reieși că cele semnalate de maestrul Petru Gheicev se datoresc în cea mai mare parte numai unor cauze externe, din afara șantierului. Or, faptele arată că atît conducerea tehnică a trustului cit și șeful șantierului nr. 1 au ocolit lipsurile proprii. Fără îndoială, trebuie luate în seamă lipsurile existente la proiectarea construcțiilor respective — lipsuri de care răspund atît institutul de proiectare cit și C.S.A.C. — precum și greutățile serioase din domeniul aprovizionării cu unele materiale de construcții. Dar aceasta nu poate justifica ocolirea lipsurilor proprii — ale șantierului și trustului de construcții respectiv.

Dacă șantierul și trustul ar fi urmărit cu mai multă grijă calitatea construcțiilor, s-ar fi putut găsi căile înlăturării acestor defecte, soluții practice care să evite nemulțumirile justificate ale locatarilor.

Totodată, trebuie arătat că mare parte din defecțiunile semnalate sînt

TELEGRAMĂ

Domnului președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

București

Am primit cu cea mai mare plăcere telegrama Excelenței Voastre, prin care exprimați, în numele guvernului și poporului Republicii Populare Romîne, urările dumneavoastră binevoitoare cu ocazia Zilei independenței și aniversării proclamării Republicii Egiptene. Vă mulțumesc foarte sincer și vă rînduiesc să vă adresez urările mele cele mai cordiale pentru buna stare și progresul nobilului popor român și pentru constanta dezvoltare a relațiilor prietenești, care există între ambele noastre țări.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Egiptene
GAMAL ABDEL NASSER

Palatul Republicii, Cairo

Un raion unde se neglijează întreținerea culturilor

BACAU (coresp. „Știința”) — Raionul Buhuși, „confom tradiției”, conține și anul acesta să fie codăș la muncile de întreținere a culturilor.

În toate comunele raionului au fost condiții prietnice ca muncile de întreținere a culturilor să se desfășoare din plin. S-a desfășurat însă o slabă muncă politică de la om la om, iar organele de stat și agricole au neglijat munca de îndrumare și control. Așa se explică faptul că în raion nu s-a făcut pînă la 17 iunie plantația la decît în proporție de 20%.

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole n-au fost îndrumate să facă prăsilul mecanic, S.M.T.-Prodeni, de pildă, deși este dotat cu tractoare M.T.Z. și K.D.P. precum și cu agregate special confecționate pentru a fi folosite la prăsil, n-a întreprins încă nimic în această direcție. Aceste mașini și agregate stau și acum în curtea stațiunii.

În raionul Buhuși sînt multe întovărășiri cu sufragete mari de culturi primarioare ca acela din Orbicu, Bahna și altele. Dar și la întovărășirile prășilul este rămas mult în urmă. Pînă acum prășila l-a la întovărășirile din raion s-a făcut doar jumătate.

Tempul e destul de înaintat. Organele de partid, de stat și agricole din raionul Buhuși trebuie să ducă o muncă mai vie, pe teren pe grăbire muncitorilor agricole.

In legătură cu Decretul privind dreptul de autor

Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis un Decret privind dreptul de autor. Acest Decret constituie un pas înainte în ce privește reglementarea dreptului de autor pentru operele literare, artistice, științifice și alte creații intelectuale de același gen din țara noastră.

Decretul definește dreptul de autor și conștințe autorilor dreptul de a-și apăra opera de orice deformare sau falsificare nejustă.

Totodată se garantează autorilor dreptul de a beneficia de folosul materiale care decurg din reproducerea și difuzarea operelor precum și din prezentarea sau executarea acestora.

Între altele, se arată că drepturile recunoscute autorilor prin Decret nu sînt folosite la prăsil, n-a întreprins încă nimic în această direcție. Aceste mașini și agregate stau și acum în curtea stațiunii.

Se garantează transmiterea prin partitului și guvernului față de creașterea a drepturilor patrimoniale lor.

O fabrică modernă de prefabricate

ORAȘUL STALIN (coresp. „Știința”) — Cu câteva luni în urmă, în Orașul Stalin, au început lucrările de construcție a unei fabrici moderne de prefabricate. Procesul tehnologic al noii fabrici va fi în întregime realizat în luna iulie, producția nu va fi întreruptă pe timpul iernii.

Noua fabrică — una din cele mai mari din țara noastră — va intra în funcțiune în cursul anului viitor.

Lucrările Congresului scriitorilor din R.P.R.

M. H. A. T. — un teatru cu renume mondial

Coraportul asupra problemelor poeziei prezentat de tov. Dan Deștiu

Vorbitorul a arătat că bilanțul succesorilor și lipsurilor poeziei noastre are scopul de a lumina căile de dezvoltare ale acestui gen. După ce a evocat tradițiile clasice și evoluția poeziei dintre cele două războaie, coraportul a arătat că odată cu eliberarea de sub jugul fascist a fost înălțată principala stavilă care împiedică rostirea răspândită a adevărului în artă.

Datorită cerințelor vieții, ale luptei sociale, ca și însușirii unor puterice tradiții clasice existente la noi, lirica acestor ani a dezvoltat în primul rând acel gen pe care l-aș numi „poezie-manifest” sau, dacă vreți, „poezie-publicistică” — deși al doilea termen mi se pare încă mai puțin potrivit. E vorba, pe scurt, de o lirică inspirându-se din evenimentele „la zi”. La poezii de frunte, afirmarea tematică n-a stînjinit totuși afirmarea personalității creatorilor. În genul epic există numeroase realizări de valoare pe linia evocării trecutului de luptă al poporului nostru, al clasei noastre muncitoare. Invocînd spațiul limitat, raportorul s-a oprit deosebit asupra a două realizări din creațiile epice: ciclul „1907” de Tudor Argeșiu și „Bălcescu” de Eugen Jlebeleanu, amîndu-le mai pe larg.

Construcția epică — se spune în continuare — a dat în primul rînd poezilor noștri o bună posibilitate de a înfățișa mai amănunțit lupta dintre vechi și nou, în formele acute pe care le-a avut această ciocnire în țara noastră la momentul și în condițiile istorice respective. Asa, de pildă, lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră s-a reflectat în epica nouă (și prin poeme de dimensiuni mai reduse). Vorbitorul a analizat câteva creații, oprindu-se deosebit asupra poemului „Despre pămînt” de Maria Banuș. Amîndint poezii care oglindesc figuri de muncitori, coraportul a criticat faptul că această mare forță a societății noastre — clasa muncitoare — nu și-a găsit încă în poezia epică și lirică o intruchipare demnă de ea.

Dezvoltarea poeziei lirice nu s-a desfășurat în mod lin, uniform; ea a avut loc în anumite condiții obiective, bine determinate, a fost — și va fi și pe mai departe — rezultat al luptei împotriva ideologiei burgheze, pe de o parte, împotriva erorilor și confuziilor din rîndurile noastre, pe de altă parte. Combătînd în spiritul partinic, revoluționar, manifestările agresive ale ideologiei burgheze — noi am procedat just, am acționat conform învățăturii leniniste. Atunci însă cînd, din lipsă de pregătire, de claritate ideologică, unele persoane din conducerea Uniunii scriitorilor s-au abătut de la această normă, am săvîșit greșeli serioase, de natură dogmatică, greșeli care au avut o influență negativă. Astfel de confuzii s-au manifestat mai ales în legătură cu unii poezii formați la școala vechii estetici, adepți în trecut ai formalismului, ermetismului, naturalismului — care au fost criticați pe drept cuvînt pentru greșelile lor și ajutați să progreseze; unorii însă noi am fi putut pune puțin seama de efortul greu, adesea înfruntat de succes, pe care l-au făcut tovarășii noștri de pildă, Cicerone Theodorescu, pentru a-și însuși criticele juste. Greșeli s-au făcut în legătură cu artiștii de mare talent ca: Tudor Argeșiu, Marcel Bresslașu, Maria Banuș, Mihai Dragomir și alții. Pe de altă parte a existat tendința dogmatică de a se proclama un fel de „modele imuabile” în poezie. La această supraapretare a unor și subestimare a altora au contribuit în mai mare sau mai mică măsură tovarășii Selmaru, Novicov, Frunză, Moraru, Deștiu, Beniuc — și nu numai ei.

Instaurarea unui fel de ierarhie în rîndurile scriitorilor a fost în același timp o formă de manifestare a influenței cultului personalității.

Genul poetic care a suferit cel mai mult de pe urma greșelilor susmenționate a fost, fără îndoială, lirica. Atunci cînd, ca exemplu, în poemele epice sau în poezia publicistică se vădeau anumite slăbiciuni, ele erau considerate drept ceva firesc, drept un rezultat al greutăților obiective. Însă atunci cînd vreun poet scria „de dragoste” lipsurile și slăbiciunile erau privite cu intoleranță.

Trebue să exprimăm recunoștința noastră în primul rînd partidului pentru ajutorul substanțial pe care ni l-a dat și ni-l dă pentru înlăturarea acestor erori ca și în toate celelalte privințe.

Totodată (în să subliniez meritele unor tovarășii care, nelăsîndu-se cîvinși cu una cu două de „inferioritatea” genului liric (în sensul precizat mai sus) au luptat din greu și cu folos atît în dezbateri cît mai ales în creația lor împotriva tendințelor sectare dogmatice. Asa au făcut, îndeosebi, Cicerone Theodorescu și Maria Banuș.

Printre roadele cele mai prețioase ale muncii de clarificare ideologică, muncă pe care partidul a inițiat-o și a stimulată-o în rîndurile noastre, este fără îndoială puternicul avînt al poeziei lirice din ultimii ani. Pe această linie literatura noastră s-a îmbogățit cu creații remarcabile, cum sînt „Mărul de lingă drum” de Mihai Beniuc, „Cîntare omului” de T. Argeșiu, „Cîntec din ulița noastră” și „Păurări de frumusețe” de Cicerone Theodorescu, „Laude” de M. R. Parascivescu, „Generația mea” de Veronica Porumbacu, „Oda Julgerelor” de Mihai Dragomir, „Le porțile raiului” de Maria Banuș, „Candida de partid” de Ștefan Iureș, „Inscripții” de Nicolae Țăutu și altele. Avîntul poeziei lirice ne-a ajutat să remarcăm multe talente din generația care mai tinără — Andrițoiu, Lașiu, Florin Mugar, Doina Sălăjan, Tiberiu Utan, Emilia Căldăraru.

Vorbitorul a citat printre reușite o seamă de versuri ale lui Mihai Beniuc, Mihai Dragomir, Horvath Imre, Veronica Porumbacu, Eugen Frunză, Victor Tulbure.

Mai apar însă destule versuri în care omul de azi nu recunoaște bătaia inimii sale, pasiunea fierbinte pentru marile probleme ale vieții, ci dimpotrivă simte gustul sălcu al unor patimi mărunte, răfălii personale sau — ceea ce nu-i de mai onorabil — un soi de perspectivă „olimpiană” a poeziei.

Ignorarea cerințelor vitale ale contemporaneității l-a împins, de pildă, pe tov. Radu Bourcaun spre erorile grave de concepție din recenta sa lucrare „Satul fără dragoste”.

Lipsa de critică îl duce pînă și pe un poet de talia lui Mihai Beniuc la versuri de slabă calitate artistică, vite greșite ca concepție.

Coraportul critică unele lipsuri din rîndurile lui Cicerone Theodorescu, apoi critică poezii în care Eugen Frunză face greșala de a se mărgini la înregistrarea faptelor de viață. Cîntînd manifestări de tehnicism, între care a amintit propriu său poem „Ceva despre oameni și norme noi”, vorbitorul a criticat acceptația neștiințifică, falsă, a termenului „proletcultism” și anume aceea de a tendență exclusivă pentru temă și desconsiderare a formei sau, mai exact, tendința de a considera că tratarea temelor importante scuză slăbiciunile formale. Important e însă a spus vorbitorul, că asemenea tendințe au existat și mai există. Pe drept cuvînt ele au fost criticate și poate că încă nu îndeajuns. Pe ne drept însă, în mod arbitrar, lipsuri de această natură au fost semnaltate aproape exclusiv în poezii care înfățișează munca și sentimentele oamenilor din industrie. Vrînd nevrînd, o astfel de atitudine dăunează intereselor dezvoltării noastre. Dacă e vorba de slăbiciuni de formă, apoi ele sînt fie semnaltate oriunde ar apare, fie că se vorbește de oțelari, fie că e vorba de antolimpurii de formă. Bacovsky, de pildă, pare a face pe Labis „proletcultist” (vezi senșul în circulație) referindu-se la ciclul acestuia „Tînrul oțelar”. Intr-adevăr ciclul cu pricina are slăbiciuni serioase, dar merită oare tratat cu mai puțin asprime ba chiar elogiat copios (cum face tov. Petru Dumitriu) un poem în care întîlnim asemenea imagini ale vieții noi din satele noastre: „De-acum cu lopata prin curte-ți tai poteci, / Tai stiecla, cureți boabe, toci nutrețul, / Din toamnă-ți au rămas ciuțelii dovieci! / Pe care încă nu i-a prins înghețul?” (A. E. Bacovsky).

Luptînd împotriva teoriei vulgarizatoare a importanței tematicii independent de realizare, nu putem citișii de puțin ignora însemnătatea reală a conținutului în opera de artă.

Ar fi însoz profund greșit să tolerăm în poezia de azi lucrări slabe, cenușii, cu o limbă sifilită și sărăcăcioasă, sub cuvînt că ele abordează teme arzătoare ale realității. Personal nu mă pot declara deloc mulțumit cu anumitor critici literare în această direcție. Vorbitorul a dat exemple de imagini care i se par plate sau alambicate în poezii de Nina Cassian, E. Frunză, M. Banuș, V. Theodorescu și alții, între care și exemple proprii.

Viața — cu întregul ei complex de situații și caractere, cu lupta continuă între vechi și nou, între inferior și superior, între ceea ce moare și ceea ce se naște — viața cea nouă cu realizările și lipsurile ei, văzută însă în toată deauna de pe poziția luptătorului pentru comunism, din unghiul intereselor poporului, iată temeiul tuturor victoriilor poeziei noastre de pînă acum și de aci înainte.

Ar fi însoz profund greșit să tolerăm în poezia de azi lucrări slabe, cenușii, cu o limbă sifilită și sărăcăcioasă, sub cuvînt că ele abordează teme arzătoare ale realității. Personal nu mă pot declara deloc mulțumit cu anumitor critici literare în această direcție. Vorbitorul a dat exemple de imagini care i se par plate sau alambicate în poezii de Nina Cassian, E. Frunză, M. Banuș, V. Theodorescu și alții, între care și exemple proprii.

Viața — cu întregul ei complex de situații și caractere, cu lupta continuă între vechi și nou, între inferior și superior, între ceea ce moare și ceea ce se naște — viața cea nouă cu realizările și lipsurile ei, văzută însă în toată deauna de pe poziția luptătorului pentru comunism, din unghiul intereselor poporului, iată temeiul tuturor victoriilor poeziei noastre de pînă acum și de aci înainte.

Ar fi însoz profund greșit să tolerăm în poezia de azi lucrări slabe, cenușii, cu o limbă sifilită și sărăcăcioasă, sub cuvînt că ele abordează teme arzătoare ale realității. Personal nu mă pot declara deloc mulțumit cu anumitor critici literare în această direcție. Vorbitorul a dat exemple de imagini care i se par plate sau alambicate în poezii de Nina Cassian, E. Frunză, M. Banuș, V. Theodorescu și alții, între care și exemple proprii.

Viața — cu întregul ei complex de situații și caractere, cu lupta continuă între vechi și nou, între inferior și superior, între ceea ce moare și ceea ce se naște — viața cea nouă cu realizările și lipsurile ei, văzută însă în toată deauna de pe poziția luptătorului pentru comunism, din unghiul intereselor poporului, iată temeiul tuturor victoriilor poeziei noastre de pînă acum și de aci înainte.

Sedinta din după-amiaza zilei de 20 iunie

La deschiderea ședinței de miercuri după-amiază, scriitorul Al. Balaci a dat citire unor telegrame trimise de acad. Camil Petrescu, reținut de boală, și de alți scriitori, precum și de scriitorii Jean Paul Sartre, Jean Cocteau și Pierre Seghers (Franța), Rafael Alberti (Argentina).

Tov. Mihail Davidoglu a expus coraportul asupra problemelor dramaturgice.

Tov. Ion Dobre, în numele Consiliului Central al Sindicatelor, a vorbit despre prețuirea pe care o au oamenii muncii față de cărțile care-i ajută în construirea noii vieți. Vorbitorul a spus că e insuficient numărul lucrărilor de mici dimensiuni destinate mișcării artistice de amatori din sindicate. El a cerut scriitorilor să se inspire din transformările morale și din activitatea constructorilor socialismului.

În cuvîntul său, scriitorul Al. Dima (Iași) a subliniat faptul că viața literară cunoaște și în provincie o continuă înflorire; se afirmă numeroase talente, ale căror creații au apărut în reviste locale. În antologii și almanahuri din diferite orașe. Vorbitorul a criticat superficialitatea cu care au fost organizate la Iași anumite schimburi de experiență „fulger” cu scriitorii din Capitală.

Scriitorul Aurel Gurghianu (Cluj),

amintind de „vinșenia” unor scriitori primitivi, „pășuniști”, dintre cele două războaie, a susținut că între versurile lor naturaliste și unele versuri ale poetului Dan Deștiu nu există, după părerea sa, decît o deosebire de nuanță; la fel, o poezie a aceluiași scriitor, el a considerat-o drept varianta poeziei unui autor reacionar, Mircea Dem. Rădulescu. A. Gurghianu a amestecat, prin intercalări, strofe din creația poetului Deștiu și Frunză cu strofe ale unor autori patrioțari dinainte de război, pentru a dovedi asemănări de stil; în același fel, el a făcut și paralele între scriitorii mai tineri (Șt. Iureș, Constantin Scripcă și alții) și poezii reacționari și mistice de felul lui Craicnic. În încheiere scriitorul clujan a arătat că, după părerea sa, există o falangă de tineri scriitori de talent ca Aurel Rău, Al. Andrițoiu, Tiberiu Utan, Victor Felea și alții.

Scriitorul Chen Po-chi, în numele Uniunii scriitorilor din întreaga China, a adus un călduros salut Congresului. Literatura română — a spus el — cu minunată tradiție, este de mult cunoscută și iubită de poporul chinez. Încă în perioada revoluționară, care începe din 1919, revoluția cunoscută sub numele de „Mișcarea de la 4 mai” a noii literaturi chineze, marile noastre daseală Lu Sin a tradus nvela maestrului Mihail Sadoveanu „Cîntec de dragoste”, publicînd-o în revista „Iven”, al cărui redactor-șef era. Curînd, în aceeași revistă, și pe în revista „Literatura”, au mai fost publicate și alte traduceri din opera lui Sadoveanu. După eliberarea popoarelor noastre, sub regimul popular, acest schimb i-a mare dezvoltare. După date necomplete, au fost publicate în China 23 de opere ale scriitorilor romini clasici și contemporani.

Vorbitorul a comunicat cîteva din preocupările scriitorilor chinezi și a oferit apoi Congresului daruri din partea Uniunii scriitorilor din întreaga China: sculpturi artistice în lemn și mai multe cărți ale unor scriitori romini traduse în limba chineză.

Occupîndu-se, în cuvîntul său, de problemele genului scurt, scriitorul Dumitru Mircea a criticat faptul că în coraportul despre proză al tov. Petru Dumitriu nu se amintesc nimic în legătură cu lucrările respective, cum de altminteri se vorbește destul de puțin despre problemele creației de azi. Vorbitorul a scos la iveală fenomene de desconsiderare din partea criticii literare a povestirilor, schițelor, reportajelor și nvelurilor. Scriitorii vrîncieni ar trebui să dea o mai mare atenție „genului scurt”, contribuind la înlăturarea atitudinilor constatate, naturaliste, a idilismului și altor fenomene negative. Combătînd cunoașterea su-

perficială a vieții și arătînd deosebiri dintre falsul curaj și curajul partinic, creator, scriitorul a criticat manifestările de poezie a vieții și manifestările de negativism, de penegrare, care se fac simțite în lucrările unor tineri. Vorbitorul s-a pronunțat împotriva spiritului de grup El a propus inițierea unui ceneclu pe lîngă secția de proză a Uniunii scriitorilor.

A la uat apoi cuvîntul, din partea scriitorilor din R. P. Ungară. Kolosvary Grandpierre Emil. Țările noastre sînt vecine — a spus el — în politica internă și externă luptăm pentru același scopuri, în R.P.R. trăiesc maghiari și, de asemenea, la noi trăiesc romini. Aceste condiții dau o deosebită importanță colaborării din ce în ce mai profunde și din ce în ce mai frățești dintre noi.

Vorbitorul a arătat că după cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. viața literară în R. P. Ungară a cunoscut o și mai puternică înviorare și a înlășat apoi aspecte din experiența scriitorilor maghiari.

Acordul cultural romîno-ungar — a arătat vorbitorul — a și început să-și arate influența binefăcătoare. Aceste relații de pe acum înfloritoare ar trebui lărgite de acum mai departe, ar trebui lărgite în primul rînd prin creșterea numărului cărților traduse în romînește și în limba maghiară.

Scriitorul Aurel Baranga și-a exprimat surpriza în legătură cu felul „cumînt” în care au luat cuvîntul unii scriitori. Referindu-se la salutul adresat Congresului scriitorilor de către C.C. al P.M.R., el a arătat că la temelia succesorilor stă orientarea dată literaturii de către partid. Vorbitorul a amintit apoi o seamă de idei și metode dogmatice la răspîndirea cărora a contribuit și de pe urma cărora au suferit și unele creații ale sale; o asemenea idee este înfățișarea oamenilor nu așa cum sînt ei astăzi, în mișcare, în evoluția caracterului lor, ci așa cum vor fi în viitor. În legătură cu metodele de muncă, el a amintit că o piesă de 70 pagini (circa 1000 de replici) i s-au făcut 273 de observații. Referindu-se la succese, A. Baranga a arătat însă că influențele liberaleismului au contribuit la faptul că în dramaturgie a slăbit înfățișarea artistică a sectoarelor de viață care au mare însemnătate pentru construcția socialistă. În încheiere, vorbitorul a subliniat că nu trebuie subapreciat meșteșugul dramatic, că este nevoie de piese captivante, iar succesele de stimă, pentru a fi reale, se cer întovărășite de un real succes de public — săli pline, entuziaște, răsînd de aplauze, nu piese plicticoase.

Acordul cultural romîno-ungar — a arătat vorbitorul — a și început să-și arate influența binefăcătoare. Aceste relații de pe acum înfloritoare ar trebui lărgite de acum mai departe, ar trebui lărgite în primul rînd prin creșterea numărului cărților traduse în romînește și în limba maghiară.

Scriitorul Aurel Baranga și-a exprimat surpriza în legătură cu felul „cumînt” în care au luat cuvîntul unii scriitori. Referindu-se la salutul adresat Congresului scriitorilor de către C.C. al P.M.R., el a arătat că la temelia succesorilor stă orientarea dată literaturii de către partid. Vorbitorul a amintit apoi o seamă de idei și metode dogmatice la răspîndirea cărora a contribuit și de pe urma cărora au suferit și unele creații ale sale; o asemenea idee este înfățișarea oamenilor nu așa cum sînt ei astăzi, în mișcare, în evoluția caracterului lor, ci așa cum vor fi în viitor. În legătură cu metodele de muncă, el a amintit că o piesă de 70 pagini (circa 1000 de replici) i s-au făcut 273 de observații. Referindu-se la succese, A. Baranga a arătat însă că influențele liberaleismului au contribuit la faptul că în dramaturgie a slăbit înfățișarea artistică a sectoarelor de viață care au mare însemnătate pentru construcția socialistă. În încheiere, vorbitorul a subliniat că nu trebuie subapreciat meșteșugul dramatic, că este nevoie de piese captivante, iar succesele de stimă, pentru a fi reale, se cer întovărășite de un real succes de public — săli pline, entuziaște, răsînd de aplauze, nu piese plicticoase.

Acad. C. Panaitescu-Perpessicus a propus ca Fondul Literar să lîna o strînsă legătură cu editurile, pentru ca scriitorii să nu acumuleze datorii la fond din cauza că editura înfîrșie fără motiv apariția lucrărilor lor. Vorbitorul a declarat că se alătură criticilor făcute în presa de partid la adresa metodelor administrative și a tutelei mărunte în viața literară; el a subliniat că concluziile trase în trecut cu privire la perspectivele de dezvoltare ale lui T. Argeșiu au constituit o greșală serioasă. Acad. Perpessicus a reproșat coraportului despre proză faptul că a omis să citeze creația lui Cezar Petrescu și că într-un interviu scriitorul Petru Dumitriu a folosit formulări din care reiese o subapreciere a operelor literare a lui Mihail Sadoveanu. El a aprobat propunerile de a se ridica un monument funerar al lui Eminescu la marginea mării. Vorbitorul a propus, între altele, crearea unui poem simfonice pe libretul „Cărții Oitului” de Geo Bogza.

Cuvîntarea scriitorului italian Carlo Cassola, la cererea asistenței, n-a mai fost tradusă în romînește deoarece toți participanții au înțeles cuvintele lui. Făcînd un scurt istoric al curentelor decadente din perioada fascistă, Casolla a arătat că după război românul a înfîrșit din nou, iar genul satirații în general este astăzi genul literar cel mai important, de care tinerii se simt cel mai mult atrași. Și, firește, acest gen pornește și se alimentează din adevăratele sale izvoare de inspirație: problemele sociale și politice, sentimentele umane fundamentale, raporturile dintre om și lumea inconjurătoare, dorința de fericire care este proprie oricărui om, lupta pe care o duc oamenii pentru afirmarea dreptului lor la fericire. Vorbitorul a amintit apoi creațiile de seamă ale unor scriitori progresiști italieni, binecunoscuți în țara noastră. El a cerut înțelegerea relațiilor culturale, cunoașterea reciprocă, mai profundă, a celor două literaturi.

Tov. Ion Pas, prim-locșior al ministrului Culturii, a citat tirajele mari ale scriitorilor clasici și contemporani, inclusiv literatura minorităților naționale. Scriitorul Ion Pas a criticat vehement, înfîrșierile ca și concesii liberaleiste din muncă editurilor, a cerut scriitorilor opere dramatice de calitate pentru teatre, a evidențiat scriitorii care prin textele lor poetice au ajutat la dezvoltarea cînteului, cantelul, oratorului, chemîndu-i să sprijine dezvoltarea operelor și a cînteului de masă.

Dr. K. J. Benés a adus Congresului un călduros salut din partea scrii-

Sedinta din dimineata zilei de 21 iunie

În ședința de joi dimineața, tov. Nagy Istvan a expus coraportul scriitorilor literari minoritari naționale. Scriitorul Kovacs György a subliniat faptul că literatura maghiară din R.P.R. întemeiată pe tradițiile lui Petőfi și ale altor mari scriitori maghiari, face parte organică din noua literatură a țării noastre și se dezvoltă frățește împreună cu aceasta. Cîntînd cărți ale unor scriitori romini și maghiari, el a arătat că scriitorii au abordat în creația lor problemele frăției dintre poporul romin și minoritățile naționale, deși nu încă în măsură îndestulătoare. Vorbitorul a subliniat că fața de realitățile și lupta poporului literatura a mai rămas datorie în multe privințe și a făcut și remarcî autocritice. Kovacs György a spus că meșugul literar este adresat Congresului în salutul C.C. al P.M.R. va însușii pe scriitorii în muncă lor.

Scriitorul Mihai Novicov a subliniat că la Congres creatorii au posibilitatea unei largi dezbateri principiale. El a relevat ajutorul dat de partid creației.

Vorbitorul a înfățișat în mod concret și autocritic o seamă de greșeli de natură dogmatică pe care le-a înfăptuit în calitate de critic și în perioada cînd era secretar al Uniunii. Criticînd lipsurile ale poemului „Mînerii din Maramures” și declarîndu-se de acord cu obiectiile ce l-au fost aduse articolului său despre acest poem, el a spus că nu poate fi totuși de acord cu modul cel puțin neserios în care poezii clujeni V. Felea și A. Gurghianu au „criticat” poezia lui D. Deștiu și de asemenea creația lui E. Frunză, fără a spune nimic pozitiv, ca și cînd ar vrea să deosebească pe acești scriitori, să-i scoată din literatură, deși acest lucru nu este posibil. Vorbitorul a arătat că a făcut în trecut critici lui V. Tulbure și C. Theodorescu fără a sublinia îndeajuns laturile pozitive ale muncii lor.

Vorbitorul a criticat coraportul despre proză al lui P. Dumitriu, arătînd că acesta s-a ocupat superficial de problemele prozei noastre de azi, iar în ce privește definirea realismului și naturalismului a alunecat pe o pantă dogmatică, nearătînd rădăcinile ideologice ale celor două metode și pornind de la scheme prestabilite. Romanele trebuie să fie captivante, dar nu numai intriga lor poate asigura aceasta; altminteri nu ar fi valabil nici romanul „Desculț”, lipsit de un subiect antrenant. M. Novicov a pledat pentru o perspectivă asupra viitorului, arătînd că de pildă romanul „Morometii” reușește să înfățișeze această perspectivă fără a fi dulceag și didacticist. În încheiere, vorbitorul a pledat pentru crearea unui climat de adevărată încredere, prielnic discutiilor problemelor de creație, un climat cu adevărat tovarășesc.

În cuvîntul său de salut adresat Congresului, Stanislav Dobrowsky, în numele scriitorilor din R.P. Polonă, a subliniat comunitatea de drum între cele două popoare prietene și a arătat că scriitorii romini și polonezi au aceeași înțită, de a contribui la victo-

ria socialismului și a păcii în lume. În continuare, reprezentantul scriitorilor polonezi a spus „Însuși profesur, nea lui face din scriitor un ideolog. Societatea are dreptul să-i pretindă să arate oamenilor perspectivele dezvoltării lor. El trebuie să descopere în fața ochilor noștri adevărul și să trezească dragostea pentru frumos prin talentul lui de artist și gînditor, el trebuie să emoționeze și să convingă”.

Acad. C. Panaitescu-Perpessicus a propus ca Fondul Literar să lîna o strînsă legătură cu editurile, pentru ca scriitorii să nu acumuleze datorii la fond din cauza că editura înfîrșie fără motiv apariția lucrărilor lor. Vorbitorul a declarat că se alătură criticilor făcute în presa de partid la adresa metodelor administrative și a tutelei mărunte în viața literară; el a subliniat că concluziile trase în trecut cu privire la perspectivele de dezvoltare ale lui T. Argeșiu au constituit o greșală serioasă. Acad. Perpessicus a reproșat coraportului despre proză faptul că a omis să citeze creația lui Cezar Petrescu și că într-un interviu scriitorul Petru Dumitriu a folosit formulări din care reiese o subapreciere a operelor literare a lui Mihail Sadoveanu. El a aprobat propunerile de a se ridica un monument funerar al lui Eminescu la marginea mării. Vorbitorul a propus, între altele, crearea unui poem simfonice pe libretul „Cărții Oitului” de Geo Bogza.

Cuvîntarea scriitorului italian Carlo Cassola, la cererea asistenței, n-a mai fost tradusă în romînește deoarece toți participanții au înțeles cuvintele lui. Făcînd un scurt istoric al curentelor decadente din perioada fascistă, Casolla a arătat că după război românul a înfîrșit din nou, iar genul satirații în general este astăzi genul literar cel mai important, de care tinerii se simt cel mai mult atrași. Și, firește, acest gen pornește și se alimentează din adevăratele sale izvoare de inspirație: problemele sociale și politice, sentimentele umane fundamentale, raporturile dintre om și lumea inconjurătoare, dorința de fericire care este proprie oricărui om, lupta pe care o duc oamenii pentru afirmarea dreptului lor la fericire. Vorbitorul a amintit apoi creațiile de seamă ale unor scriitori progresiști italieni, binecunoscuți în țara noastră. El a cerut înțelegerea relațiilor culturale, cunoașterea reciprocă, mai profundă, a celor două literaturi.

Tov. Ion Pas, prim-locșior al ministrului Culturii, a citat tirajele mari ale scriitorilor clasici și contemporani, inclusiv literatura minorităților naționale. Scriitorul Ion Pas a criticat vehement, înfîrșierile ca și concesii liberaleiste din muncă editurilor, a cerut scriitorilor opere dramatice de calitate pentru teatre, a evidențiat scriitorii care prin textele lor poetice au ajutat la dezvoltarea cînteului, cantelul, oratorului, chemîndu-i să sprijine dezvoltarea operelor și a cînteului de masă.

Dr. K. J. Benés a adus Congresului un călduros salut din partea scrii-

torilor cehoslovaci. El a amintit legăturile tradiționale comune între popoarele romin și cehoslovac din trecut și mai ales cele de astăzi, cînd ambele popoare au același tel: construirea socialismului. Vorbitorul a enumerat lucrările literare romînești traduse în Cehoslovacia.

Trecînd la problemele de creație, vorbitorul a spus că realismul socialist este cu adevărat socialist abia atunci cînd este critic, cînd nu exagerază realitatea nici în roz, nici în negru. Literatura „își îndeplinește sarcina atunci cînd slujește cauzei și nu înleselor personale, cînd întrezărește viitorul. Artă nu suportă uniformitate nici în formă, nici în conținut, nu suportă dogma decretată. El a urât Congresului să creeze un climat tovarășesc care să stimuleze un nou avînt creator.

Scriitorul curban Nicolas Guillen a făcut un scurt istoric al suferințelor țării sale, spunînd apoi:

„În poezia, în basmele, în romanele noastre, se găsește același subiect obsedant — foamea țăranelor, revendicările muncitorilor, insuccesele celor două războaie ale noastre împotriva Spaniei, de care au profitat americanii; prezența marelui proprietar agricol bălîșna sau străin care stăpînește uriașă întînderi din solul național, în vreme ce mil și mii de femei și băieți nu au posesă măcar un metru de pămînt pentru a-și săpa mormîntul, trăgînd în sîrșit, a unui popor care n-a izbutit încă să-și ia soarta în propriile sale mâini.

În aceste condiții, munca literară devine o formă de eroism. La fel ca în România dinaintea eliberării, în Cuba activitatea literară ca singură profesiune atrage după sine foamea. Cei ce exprimă în operele lor cu mai multă claritate revolta populară devin imediat suspecti politici.”

Înțînirea dvs. — a spus vorbitorul — are valoare în primul rînd pentru toate țările care, ca și țara mea, străbat acum drumul pe care poporul român l-a străbătut și la capătul căruia zîmbește întodeauna libertatea.”

Scriitoarea Nina Cassian, vorbind despre etica poeziei a scriitorului, a arătat că combaterea idilismului și a negativismului, curente demobilizatoare, e totodată și o problemă a luptei pentru respectarea adevărului. Ea s-a ridicat împotriva unor abateri de la etică, cum ar fi calomnia, grandomania agresivă, demagogia. Poeta s-a alăturat criticilor aduse în coraportul despre poezie unor metode nejuste, dogmatice.

Vorbitorul a s-a declarat surprins de faptul că tov. Z. Stancu se crede desconsiderat, în vreme ce tirajele cărților sale sînt dintre cele mai mari și în vreme ce critica a lăudat în altă rînduri „Desculț”, încît apoteoza făcută romanului de către însuși autorul lui. Ea se pare a fi un falx. Amintînd că tov. Ov. S. Cihomăliceanu a scris despre creațiile ei numai de două ori în opt ani de zile, vorbitorul a spus că articolul acestuia ar putea fi considerat neprielnic doar în cazul că poemul pe care l-a analizat ar fi lipsit de valoare, în cazul că n-ar merita, pe lîngă consemnările negative, și pe cele pozitive făcute de critic.

Ea a cerut să se creeze o atmosferă tovarășească, să se poarte lupta împotriva încercărilor de gîtuire a criticii, să se țină seama de persoane.

Lucrările Congresului scriitorilor din R.P.R. continuă. (Agerpres)

Turneele Teatrului Academic de Artă din Moscova (MHAT) în strălămită i-au adus o celebritate mondială. În 1922, înapoiundu-se dintr-un îndelungat turneu în Europa și America, un grup al Teatrului de Artă a vizitat țările balcanice, printre care Iugoslavia și Bulgaria. În prezent, amirabilul teatru s-a face din nou un turneu prin țările Europei răsăritene.

Teatrul Academic de Artă din Moscova va prezenta publicului român trei piese și un program alcătuit din fragmente din „Anna Karenina” de Lev Tolstoi și „Sufletele moarte” de Gogol. Spectatorii vor vedea piesa lui Anton Cehov „Trei surori” în montarea realizată în 1940 de Nemirovi-Dancenko. Comedia „Roadele învătăturii” de Lev Tolstoi constituie una din cele mai bune realizări ale teatrului din perioada de după război. A treia piesă din repertoriu este „Orologiul Kremlinului” de dramaturg sovietic N. Pogodin. Acest spectacol evocă cultura care s-a produs în conștiința intelectualității ruse în primii ani ai revoluției și a fost pus în scenă pentru prima oară în 1942. În noua variantă literară și scenică a piesei, realizată la începutul anului 1956, rolul lui Lenin este interpretat de Boris Smirnov.

În aceste piese spectatori romini vor vedea pe una din cele mai populare artiste sovietice, Alla Tarasova, membră a colectivului MHAT de mai bine de 40 de ani. În această perioadă, Tarasova a creat o întreagă galerie de chipuri de femei, între care Masa din „Trei surori” și Anna Karenina.

Mihail Rudorff, artist al poporului din U.R.S.S., este nu numai un remarcabil artist de teatru, ci și regisor.

Teatrul Academic de Artă din Moscova sosește zilele acestea în țara noastră după un turneu mai lung prin Iugoslavia și Bulgaria.

Cunoscuta artistă și regizoare Marietta Sadova, care a avut prilejul să cunoască recent, la Moscova, colectivul acestui teatru, ne-a scris, trimîndu-ne de plecare sa la Paris, următorul articol despre Teatrul MHAT.

Turnul Teatrului Academic de Artă din Moscova (M.H.A.T.) în țara noastră este un eveniment artistic cu totul deosebit, pe care publicul românesc îl așteaptă cu o vie și îndreptățită nerăbdare.

Prin activitatea sa prodigioasă, colectivul artistic al acestui teatru și-a cucertit o glorie mondială — ca deschițător de drumuri noi și curajoșe în arta scenică. Prin metodele sale de creație el exercită o puternică influență asupra dezvoltării teatrului progresist de pretutindeni.

Cu prilejul recentei mele călătorii la Moscova am putut admira măiestria fără asemănare a colectivului artistic al teatrului M.H.A.T. și am cunoscut pe mulți dintre artiștii, regizorii și colaboratorii lui.

În emoționanta sa povestire „Viața mea în artă”, K. S. Stanislavski redă conținutul memorabile ale întîlnirii cu Nemirovi-Dancenko în care s-au pus — acum 59 de ani — temeliile Teatrului de Artă din Moscova. „Nici la o conferință internațională, scrie el, nu s-ar fi discutat chestiuni importante de stat cu precizieținea cu care am dezbătut noi bazele viitoare întreprinderi... idealurile noastre în artă, problemele moralei actoricești, cele de tehnică, planurile de organizare și viitorul repertoriu...” Cei doi mari artiști, abia trecuți de treizeci de ani, nu se puteau împica cu atmosfera înăbușitoare a Rusiei țariste care impunea și teatrului sărăciea ei spirituală. Ei visau un teatru dădit pe principii noi, realiste, un teatru accesibil maselor largi și iubit de popor.

Un an după această întîlnire, la 14 octombrie 1898, Teatrul de Artă și-a putut inaugura prima sa stagione cu piesa lui A. Tolstoi „Țarul Feodor”. Rolul țarului a fost interpretat atunci și zeci de ani încă, cu o emoționantă pătrundere psihologică, de marele artist Moskvîn. Era o strălucită realizare în spiritul realismului psihologic pe care Stanislavski îl numea „teatru de viață”. Aceasta metodă a devenit celebră, fiind cunoscută în lumea întreagă ca „sistemul lui Stanislavski”.

Îndrăzneala creatoare a lui Stanislavski în regie, în căutarea de noi sisteme în munca actorului, cît și diversitatea repertoriului inițiată de V. Nemirovi-Dancenko au întîlnit în colectivul artistic pasiunea perfecționării mijloacelor de exprimare și a impus atenției spectatorilor Teatrul de Artă ca un organism viu, în permanentă evoluție. Cu fiecare premieră au apărut noi artiști talentați. Alături de M. Moskvîn, A. L. Visnevski, V. I. Kacalov, Olga Knipper-Cehova, M. P. Lîlina au contribuit la consolidarea prestigiului Teatrului de Artă și mari actori din noua generație, ca A. K. Tarasova, K. N. Elanskaja, N. P. Batoralov, A. N. Gribov, B. N. Livanov, B. Smirnov, dintre care unii vor fi curînd printre noi.

Punerea în scenă a lucrărilor dramatice ale lui Cehov și Gorki a în-

semnat intrarea Teatrului de Artă în matca lui adevărată. Piesele lui Cehov au dat actorilor un material deosebit de bogat în conținut sufletesc. Pentru a apropia textul cehovian de sensibilitatea actorilor, Stanislavski și Nemirovi-Dancenko l-au deștinat actori, printre-o mare și stăruitoare să împlească cotidianul cu visul, așa cum procedează și Cehov cu puterice diferenții săi erori, aparent atît de asemănătoare.

Repetînd piesa „Trei surori”, Stanislavski a înțeles că personajele lui Cehov nu se simt bine în tristațea lor, ci, dimpotrivă, rîvesc la veselie, la risete, la vioiciune, că ele vor să l. iască, nu să vegeteze, și astfel colectivul Teatrului de Artă a reușit, de la bun început, să dezvăluie conținutul ideologic al pieselor lui Cehov, presimțirea evenimentelor revoluționare ce se apropiau.

Întîlnirile cu Gorki, punerea în scenă a pieselor sale, pătrunse de chemarea fierbinte la acțiuni revoluționare, la lupta împotriva înrobirii omului, au avut o însemnătate covîrșitoare pentru formarea ideologică a Teatrului de Artă. Punerea în scenă a „Azilului de noapte” a fost considerată ca o confesiune de credință, artistică și politică, a noului teatru.

Reacțiunea dezîntărită după în

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rândul studenților

(Urmare din pag. 1-a)

Institute de învățământ superior pentru îmbunătățirea muncii.

Datorită faptului că nu a fost studiat cum trebuie activitatea sa de desfășurare în rândul studenților, nu s-a văzut la timp nice anomalii organizatorice existente în acest domeniu. Munca politico-educativă în rândul studenților este îngreunată de faptul că studenții — dintre care majoritatea sînt U.T.M.-iști — fac parte din prea multe alte organizații de masă. De aci decurge o risipă de cadre, suprapunerii de atribuțiuni, aglomerarea studenților cu prea multe ședințe — unele din ele cu același conținut, ceea ce are efect negativ asupra învățării și calității muncii politico-educative.

III.

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului privind pregătirea cadrelor de specialitate cu temeinice cunoștințe profesionale, devotate cauzei construcției socialismului, pentru pregătirea noii intelectualități necesare dezvoltării tuturor ramurilor economice naționale și ale culturii, pe lângă măsurile ce vor fi luate în vederea mai bune organizării a învățămîntului superior — se impune realizarea unei cotituri în munca politico-educativă în rândul studenților. Pentru aceasta este necesar, în primul rînd, ca organele, organizațiile de partid și de U.T.M. și organele Ministerului Învățămîntului să lichideze cea subprecizie a acestei munci, să se preocupe continuu — și nu sporadic — de îmbunătățirea ei și să folosească în acest scop cadre dintre cele mai bine pregătite din punct de vedere politic și profesional.

Sarcina de bază a organizațiilor de partid și U.T.M., a comisiunilor care muncesc cu studenții, este de a se ocupa de zi de zi de educarea U.T.M.-iștilor și a tuturor studenților în spiritul dragostei pentru adevărul științific, al pasiunii pentru cercetarea științei, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al devotamentului față de Partidul Muncitoresc Român și statul democrat-popular.

În scopul îmbunătățirii muncii politico-educative în rândul studenților și al creării condițiilor organizatorice corespunzătoare pentru atragerea întregii mase a studenților în activitatea obștească în vederea rezolvării problemelor lor profesionale specifice, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. hotărăște:

1. Să se creeze asociații studențești pe facultăți sau institute în care să poată fi membri toți studenții (vor putea fi membri și absolvenții care doresc aceasta).

Asociațiile studențești dintr-un institut sau o universitate vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor studențești. În centrul universitar în care se află mai multe institute de învățământ superior, asociațiile studențești vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor pe oraș.

Toate asociațiile studențești din țară vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor studențești din R.P.R. Consiliile asociațiilor studențești pe facultăți, institute și universități, consiliile pe centre universitare și consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. vor fi alese în adunări și conferințe ale studenților.

Întreaga activitate a asociațiilor studențești se va desfășura sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, iar îndrumarea lor nemijlocită se va face de către organele și organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, unica organizație politică revoluționară a tineretului din R.P.R.

Aceste asociații vor fi organizații profesionale ale studenților și se vor ocupa de activitatea cercurilor științifice studențești, de activitatea cultural-artistică și sportivă, de problemele profesionale, gospodărești și de asistență socială ale studenților.

Asociațiile studențești se vor ocupa de atragerea studenților în activitatea cercurilor științifice studențești și, împreună cu organele Ministerului Învățămîntului, vor organiza consfățuirii și conferințele ale cercurilor științifice studențești, excursii științifice, olimpiade studențești pe specialități etc.

Asociațiile vor trebui să acorde o grijă deosebită problemelor de trai ale studenților, să asigure controlul obștec al cămine și cantine, să participe — cu caracter consultativ — la acordarea burseelor, să se îngrijască de trimiterea studenților la odihnă, de controlul și asistența medicală și de modul cum sînt folosite fondurile culturale-sportive destinate studenților.

Asociațiile studențești se vor îngriji de organizarea colectivelor artistice, a reuniunilor distractive, de vizionarea de spectacole, excursii etc.

În vederea activității studenților din R.P.R. va prelua întreaga activitate sportivă ce se desfășoară astăzi în cadrul asociației „Știința”, creînd colective sportive pe asociații, punînd în viitor accentul pe dezvoltarea unei largi mișcări sportive de masă și pe competițiile și jocurile studențești interuniversitare (între asociații, centre universitare și pe țară), fără a renunța la participarea cu cele mai bune echipe studențești la competiții republicane și internaționale. C.C.F.S. va organiza mișcări sportive studențești întregul sprîjin pe care îl asigură și altor asociații sportive.

Consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. va edita o revistă lunară studențească.

Ministerul Învățămîntului și consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. vor extinde schimbările turistice pe bază de reciprocitate cu studenții din celelalte țări.

Consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. va reprezenta studenții din R.P.R. în relațiile internaționale studențești.

În vederea constituirii consiliului asociațiilor studențești, va trebui să aibă loc în toamna acestui an o conferință pe țară a studenților.

La conferința pe țară a studenților se va adopta statutul de funcționare a asociațiilor studențești.

2. Organizațiile de U.T.M. din învățămîntul superior vor asigura — pe baza directivelor partidului — îndrumarea de zi cu zi a întregii activități a asociațiilor studențești, mobilizînd U.T.M.-iștii să fie în primele rînduri în munca acestor asociații. Organizațiile de U.T.M., prin mijloacele și formele specifice muncii U.T.M.-ului, se vor ocupa direct de activitatea politico-culturală în rândul U.T.M.-iștilor și al celorlalți studenți, în vederea mobilizării studenților la învățură și a educării lor comuniste.

3. Odată cu înființarea asociațiilor studențești, studenții nu vor mai fi membri ai sindicatelor. Fondurile de asigurări sociale pentru studenți, precum și cele culturale-sportive pe care le administrează organizațiile sindicale vor fi preluate și gospodărite de Ministerul Învățămîntului prin conducerea institutelor și universităților.

4. Activitățile A.V.S.A.P., potrivit pentru masa de studenți și studente, vor fi preluate de asociațiile studențești în activitatea lor sportivă. Studenții nu vor mai fi membri ai A.V.S.A.P. În locul activității Crucii Roșii se vor introduce în program pentru studente cursuri sanitare.

(Text prescurtat)

Țărani de naționalitate germană reintra în posesia caselor lor

Zilele trecute a avut loc în comuna Șimnic, localitate din apropierea Sibului, o adunare a țărănilor muncitori din comuna și din împrejurimi. Cu acest prilej, unui mare număr de țărani muncitori de naționalitate germană li s-a u înmînat în mod festiv actele de proprietate asupra caselor și terenurilor din jurul lor, restituite prin recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri, o nouă dovadă a politicii naționale leniniste a statului nostru.

Printre cei care au primit noile acte de proprietate se află și Mihail Weiss, repatriat în februarie anul trecut din Würzburg-Germania occidentală. Asemenea lui Mihail Weiss, și Martin Schwartz au avut bucuria de a i se înmîna în această zi actul de proprietate.

Lui Martin Schwartz i s-a dat gratuit un loc de casă unde și va construi, cu creditele primite de la stat, o locuință pentru el și familia lui. „Toate cele ce mi s-au spus la ambasada R.P.R. din Berlin — se adresează Martin Schwartz celor din jurul său, — s-au împlinit. Astea-s fapte, nu vorbe”.

Gîndul lui Martin Schwartz, pînă mai acum cîva timp nevoit să ducă o viață grea între străini, e întregit de către Mihail Weiss care împărtășește celor ce-l felicitează pentru primirea actului de proprietate emoția și recunoștința față de grija cu care repatriatii sînt înconjurăți încă de la sosirea în patrie. El e convins că în curînd exemplul său va fi urmat de foștii săi tovarășii de priborie.

(Agerpres)

Campionatul categoriei A. de fotbal

Aprape 15.000 de spectatori au urmat joi pe stadionul Republicii întinerea de fotbal dintre echipele Dinamo București și Energia Ploesti contînd pentru ultima etapă a campionatului categoriei A. Victoria a revenit echipei Dinamo cu scorul de 2-1 (0-0).

Al doilea joc din cadrul campionatului s-a desfășurat la Petroșani între formația locală Energia și echipa studenților clujeni, Știința. Fotbaliștii din valea Jiului au terminat învingători cu scorul de 3-1 (0-1).

Celelalte jocuri ale ultimei etape se vor desfășura la 1 iulie.

(Agerpres)

Vizitele delegațiilor de peste hotare

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria care ne vizitează țara au avut joi la amiază o întrevedere cu membri ai Prezidiului și deputați ai Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Parlamentarii bulgari au fost primiți de tovarășii acad. M. Sadoveanu și M. Mujic, vicepreședinți ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Tită Florea și Petre Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale. Gh. Vidrașcu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Th. Iordăchescu, președintele Comisiei pentru afaceri externe, Stan Gheorghie, secretar al Comisiei bugetare, și Al. Rogojinski, membru al Comisiei Legislative.

La întrevedere a fost de față Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București.

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria au fost salutați de acad. M. Sadoveanu.

A răspuns acad. Sava Ganovski, conducătorul delegației.

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria s-au întreprins apoi îndelung cu membrii Prezidiului și deputații Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Joi la amiază, acad. Sava Ganovski, însoțit de Isache Rădan, vicepreședinte al Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei, a făcut o vizită la Academia R.P.R.

CLUJ (coresp. „Știința”). — Ieri dimineață au sosit la Cluj membrii delegației agricole sovietice conduse de F. S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești. Delegația este însoțită de tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii, și Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S.

În cursul zilei, membrii delegației agricole sovietice au vizitat stațiunea experimentală pomologică din Cluj. Biologul Rudolf Palocsay, directorul stațiunii, a dat explicații cu privire la experiențele sale și la rezultatele obținute în stațiune. În aceeași zi oaspeții au vizitat stațiunea experimentală I.C.A.R.-Cluj, Institutul agronomic, grădina botanică etc.

Membrele delegației Federației Asociațiilor de Femei din R.P.F. Iugoslavia vizitat joi dimineața uzinele textile „7 Noiembrie”.

Tot în cursul dimineții, membrele delegației au vizitat Muzeul de Artă al R.P.R.

În cursul după-amiezii, delegația de femei iugoslave, însoțite de tovarășii Ana Lungu și Maria Ursu, au vizitat maternitatea Polizu.

Seara, membrele delegației au făcut o vizită la Statul popular al Capitalei, unde au fost primite de tov. ing. Anton Viadou, președintele Comitetului Executiv. La înființarea lui de față membri ai Comitetului executiv, precum și responsabile ale comiteelor de femei din raioanele Capitalei, (Agerpres)

Recepție în cinstea delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria

Joi seara, Biroul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a oferit o recepție în cinstea delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria care ne vizitează țara.

La recepția care a avut loc la Palatul Marii Adunări Naționale au luat parte membrii delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria, în frunte cu acad. Sava Ganovski, precum și S. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

Au participat Gh. Apostol, Al. Moghioros, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, D. Coliu, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., I. Cozma, secretar al C.C. al P.M.R., M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., A. Bunaciu, secretar al

Prezidiului Marii Adunări Naționale. Alex Augustin, O. Berlogea, acad. P. Constantin, Florian Dănilă, D. Diaconescu, Ion Dumitru, Filip Ghelț, acad. I. Murgulescu, Gheltescu Popa, Gh. D. Săfer, D. Simulescu, C. Teodoru, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., Tită Florea și P. Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Th. Rudenco, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, numeroși deputați, conducători ai institutiilor centrale, oameni de cultură, artiști și științi, reprezentanți ai presei romine și străine.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, și acad. Sava Ganovski, conducătorul delegației parlamentare bulgare, au fost laudat pentru prietenia rominobulgară.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres)

Sărbătorirea acad. dr. Ștefan Gh. Nicolau

Academia R.P.R., secția de științe medicale, a ținut joi seara o ședință consacrată sărbătorii academiei doctorului Ștefan Gh. Nicolau, cu prilejul împlinirii vârstei de 82 de ani.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., care a urât sărbătoritului, în numele său și al tuturor oamenilor de știință, ani mulți de viață în slujba proapărării științelor medicale în țara noastră.

Au luat cuvîntul pentru a felicita și elogia activitatea acad. dr. Șt. Nicolau prof. dr. I. Turai, membru corespondent al Academiei R.P.R., locțiitor al ministrului Sănătății, acad. prof. dr. Marius Nasta, președintele Societății științelor medicale din R.P.R., prof. dr. Șt. Teodorescu, prof. dr. I. T. Niculescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. dr. Coriolan Tătaru.

Vorbitorii au scos în evidență vasta activitate desfășurată de acad. dr. Șt. Gh. Nicolau în domeniul cercetării științifice și al medicinei sociale. Marele număr de lucrări științifice în domeniul dermatologiei și silfilologiei, deosebit de valoroase, au dus o importantă contribuție la progresul științelor medicale românești, la dezvoltarea și îmbunătățirea ocrotirii sănătății în țara noastră. S-a scos de asemenea în relief aportul deosebit al acad. dr. Șt. Gh. Nicolau în dezvoltarea învățămîntului superior medical.

Vorbitorii au urât sărbătoritului ani mulți de viață și muncă rodnică.

Acad. dr. Șt. Gh. Nicolau a mulțumit pentru urări și a exprimat todatodată hotărîrea sa de a continua activitatea științifică în folosul poporului nostru muncitor.

(Agerpres)

DUPĂ 15 ANI

Atacul mișec al Germaniei hitleriste împotriva Uniunii Sovietice. La 22 iunie 1941, 170 de divizii, mii de tancuri și avioane ale Wehrmachtului nazist s-au năpusit peste frontierele statului sovietic iubitor de pace. „Directiva nr. 21” a Führerului — faimosul plan „Barbarossa” — care prevedea zdrobirea Uniunii Sovietice „printr-o operațiune militară fulgerătoare” intrase în acțiune. Pentru realizarea directivii Hitlerului, Wehrmachtul dispunea de mijloace colosale: aproape întreaga Europă era îngenuchiată, iar potențialul ei economic pus la dispoziția pretendenților hitleristi la dominația mondială.

În aceste condiții, nu numai căpeteniile hitleriste dar și amicii lor fășii sau camuflați din lagărul reacțiunii internaționale jubilau la gîndul apropiatei „nimiciri” a statului socialist care le stătea ca un ghimpe în ochi. „Va fi nevoie — scria de pildă „experții” americani F. Pratt la 27 iunie 1941, într-un articol apărut în New York Post” — de un miracol mai mare decît toate cele împlinite de cînd s-a scris biblia pentru a salva Armata Rosie!”

Asemenea păreri nu făceau decît să ogîndească punctul de vedere al celor care curcubă în Occident care, orbite de ura față de Uniunea Sovietică, se străduiseră ani de rînd să îndrepte tăvălugul agresivității fasciste spre Răsărit. Grele au fost urmările acestei politici mioape, care a atins un punct culminant odată cu trădarea Cehoslovaciei, în urma a cordului de la München. Intr-adevăr, cercurile guvernante din Occident, respingînd propunerile sovietice ce lînceau să prindă în clește securității colective agresivitatea fascistă, au plătit această cîrmă în prima etapă a războiului a Franței, Angliei și altor țări din Apus. Numai lupta plină de abnegație a popoarelor sovietice a schimbat în mod radical situația, a salvat întreaga omenire de primejdia de moarte a robiei fasciste.

Nu se va șterge niciodată de-a lungul veacurilor recunoștința omenirii față de măreața faptă eroică a poporului sovietic care și-a apărat patria socialistă și a eliberat țările și popoarele cotopite de fasciști.

Cum a fost posibil să ne înfăptuim „miracolul” de care vorbea expertul american mai sus citat, cum a fost cu

putință ca armata sovietică să țină piept și apoi să zdrobească mașina de război nazistă? Explicația este limpede. Trupele naziste au avut în fața lor nu o țară oarecare, ci prima țară în care învinsese orînduirea muncitorilor și țărănilor.

Victoria U.R.S.S. în acest război a consacrat triumful politicii marxist-leniniste a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Dezvoltînd cu precădere industria grea, P.C.U.S. a făcut o tralaltă bază materială pentru întărirea capacității de apărare a țării. Partidul Comunist a jucat un rol istoric în organizarea victoriei popoarelor sovietice asupra fascismului. Cel 1.500.000 de comunisti trimiși în rîndurile armatei active au însușit prin înaltul lor exemplu ostașii sovietici în lupta pentru apărarea cuceririi revoluționare.

O mare însemnătate în înfrîngerea fascismului german a avut-o încheierea coaliției antihitleriste, contribuția pe care au adus-o popoarele și forțele armate ale Angliei, Franței, S.U.A. și altele țării la cauza comună a războiului. Viteții ostași din armata polonă, din corpul cehoslovac și armata populară a Iugoslaviei, armatele romînă și bulgară — în etapa finală a războiului — și-au adus aportul la măreața victorie.

Zdrobirea Germaniei hitleriste a apărîpt cu prisosință soarta cîci așteptate pe toți aceia care pun la cale războaie împotriva lagărului socialist. Neîntînd înmă de acest avertisment al istoriei, îndată după terminarea celui de-al doilea război mondial, unele cercuri agresive au scos din naționali vechile planuri ale „cruciadelor” antisovietice. Aceste cercuri și-au făcut iluzia că nu le va fi greu să împună voința unui stat care a suferit atît de mult de pe urma unui război crîncen. Dar proorocirile „experților economici” care prevedeau că vor trece de cîmă pînă la cercurile sovietice vor locui rînde războiului, s-au dovedit de aceeași valoare ca și profeciile de aperișori militari de felul lui Pratt. „Numai cu 11 ani în urmă — scria recent William Benton în ziarul „New York Times” — cea mai mare parte a industriei U.R.S.S. și majoritatea orașelor sale erau distruse. Cine dintre guvernânții noștri a visat că aceste pagube ar putea fi remediate atît de

Actorii romini la Paris

Pentru căldorului sosit din arșia veșnică bucureștenă, iunie la Paris pare mai curînd un început de toamnă.

Un cer capricios, mai totdeauna acoperit de nori, marchează și mai apăsător această înaltă cenă caracteristică clăditelor Parisului pe care nu o dată a pomenit-o în versurile lor poetice marii capitale. O adiere răcoroasă face să joșnescă adesea frunzișul bogat al castanilor de pe marile bulevarde sau de pe Champs Elysees. Dar și-n aceste zile nici plumburiul cerului nici ploaia mărunțită și fină, ca o pulbere, care se cerne de cîteva ori pe zi, nu știrbesc cu nimic vestita și egomantă agitație a străzii pariziene cu neîntreruptul ei furnicar de oameni, cu nepaomenita îmbulzeală a vehiculelor pe care agenții de circulație, în uniforme lor albastre, le dirijează tacticos cu gesturi elegante și solemne.

Pe la jumătatea primăverii, Parisul a devenit centrul unor mari întîlniri artistice internaționale. Pentru a treia oară, sub cerul ospitalier al capitalei franceze, are loc Festivalul internațional de artă dramatică la care participă anul acesta 19 ansamble teatrale soșite din 17 țări. După cum se știe, ansamblul Radiodifuziunii Franceze, maestrul Caragiale, participă la festival, va da spectacolele 22, 23 și 24 și 25 și 26, prezentînd în primele două serii capodopera lui Ion Luca Caragiale, „O scrisoare pierdută”, iar în seara următoare comedia lui Mihail Sebastian „Ultima oră”.

Fără îndoială, publicul larg al iubitorilor de teatru din țara noastră, zecile de mii de spectatori care aplaudă seara de seară pe talentați actori ai primei noastre scene, înclină și ei un gînd cald și iau parte cu un sentiment de emoție la acest important eveniment al mișcării noastre teatrale, chemată să susțină un serios examen internațional în fața unui public exigent, alcătuit nu numai din pariziieni, ci și din criticii dramatici soșiți la Paris din numeroase țări ale lumii. Se înțelege că această emoție o împărtășesc cu atît mai mult actorii noștri, care sînt holăriți să facă totul pentru a consacra, la mii de km. depărtare de patrie, valoarea teatrului rominesc.

Deși cele două piese, ce vor fi prezentate la Paris, fac parte de multă vreme din repertoriul permanent al Teatrului Național, ele au continuat să fie repetate cu asiduitate, în aceste zile. Au avut loc repetiții chiar și în cursul călătoriei în trenul care i-a transportat pe actori la Paris, tren al căruia vagon-restaurant căpătaese aspectul unui intim laborator de creație. Nu lipsea nici obișnuitul așis care se află de regulă în culisele teatrelor și pe care se anunță orele de repetiție și pe scenele care se vor repeta.

În capitla Franței, solii teatrului rominesc au fost înfrumusețate în atmosfera de adevărată interes prietenesc. Ea s-a făcut simțită încă din seara soșirii la Paris. Deși trenul a poposit în Gara de Est puțin înainte de miezul nopții, pe peron se afla un grup numeros de persoane cu brațele încărcate

de flori. Erau de fapt, printre alții, reprezentanți de organizare a festivalului dramatic, reînnoșcîndu-se cu prietenii din Franța-Romînia, zăriștii.

Interesul cu care sînt așteptate spectacolele Teatrului Național este cu atît mai mare cu cît „O scrisoare pierdută” este cunoscută multor pariziieni. Ea a fost jucat în această stațiune de către o tînără companie teatrală. Există, de asemenea, o traducere a piesei în limba franceză semnată de cunoscutul scriitor André Kedros.

„E o piesă excelentă, ne-a declarat Claude Plagne, director artistic al festivalului. Așteptăm cu interes și cu plăcere să o vedem jucat de romîni”. Cu adevărat, se poate spune că opera marei noastre Caragiale trădește în zilele noastre o tinerete nouă, glorioasă, odată cu țara în care s-a născut.

Între două repetiții, oamenii noștri de teatru răspund solicitărilor presei franceze. Astfel, o redactoroarea ziarului „Le Monde” a luat un interviu maestrilor emeriți Sică Alexandrescu și Marieta Sadova, iar un reprezentant al ziarului „L'Information” a stat de vorbă cu artiștii emeriți Radu Beligan și Moni Gheleter. Ambii zăriștii s-au interesat pe larg despre viața teatrală din România. La invitația Radiodifuziunii Franceze, maestrul emeriț W. Sieglert a dat un interviu asupra celeiașii teme. Au fost, de asemenea, solicitați să dea interviuri Radiodifuziunii Franceze Sică Alexandrescu, Marieta Sadova și Radu Beligan. Societatea autorilor și compozitorilor dramatici francezi a invitat a sedii ei pe artista emeriță Maria Filotei și Vasile Moldovan, directorul Teatrului Național „Ion Luca Caragiale”.

În legătură cu interesul pe care-l suscită spectacolele Teatrului Național din București, merită menționat următorul fapt: potrivit declarațiilor făcute de organizatorii festivalului, încă de miercuri, sînzorul biletelor între-cuse cea mai bună atînzare realizată pînă acum de celelalte trupe participante la festival. În cursul zilei de vineri, în afara de spectacolul inaugural, în cadrul unui ciclu de filme, organizat cu prilejul festivalului, și consacrat legăturilor existente între arta dramatică și arta cinematografică, vor fi prezentate filmul artistic rominesc „Alacarea Prolar”, realizat după piesa „Ultima oră”, și documentarul „Un artist al poporului, Ion Manolescu”.

Pentru aceeași zi, ansamblul Teatrului Național a invitat la o conferință de presă pe zăriștii francezi și străini.

La ora cînd sînt transmis aceste rînduri decuruse „Scrisorii pierdute” sînt transportate spre scena teatrului „Sarah Bernhardt”, unde are loc Festivalul internațional de artă dramatică, și unde, vineri seară, vor păși pentru iniția orării primei noastre scene.

Să urăm din toată inima ambasadorilor teatrului rominesc succesul deplin pe care-l merită arta și talentul lor!

SORIN MLADOVEANU

Cocktail oferit de ministrul Marii Britanii la București

Di. D. Fr. Mac Dermot, ministrul Marii Britanii la București, a oferit joi la locuința sa un cocktail în cadrul căruia a remis unor reprezentanți ai Radiodifuziunii romine, drept dar din partea Radiodifuziunii Canadiene, discursuri de laudă de Mozart interpretate în Canada; aceasta ca răscumpens la darul pe care l-a făcut acum cîva timp Radiodifuziunea romînă Radiodifuziunii canadiene trimișind benzi de magnetofon cu muzică romînă.

Curînd și că producția anuală va putea atinge niveluri atît de înalte? „Una dintre cele mai vădite greșeli ale noastre — scria Benton în continuare — constă în aprecierea greșită a științei și tehnicii sovietice. În această privință, dovezile sînt clare. Poporul american a fost surprins de apariția bombe atomice sovietice; am fost uimiți de apariția bombe cu hidrogen sovietice și de curînd am fost uluiți de înaltul nivel tehnic al avioanelor de vînaătoare, bombardierelor și avioanelor de pasageri care reacție construite în U.R.S.S.”

Astăzi, spre deosebire de acum 15 ani, Uniunea Sovietică nu este singurul stat socialist. 13 state din Europa și Asia, cu o populație de peste 900 milioane de oameni, au devenit țări socialiste. Ele reprezintă forța hotărîtoare care stă în calea dezlîntării unui nou război mondial de către imperialiști. Politica coexistenței pașnice, promovată consecvent de statele socialiste, obține succese mereu mai mari în direcția slăbirii încordării internaționale.

Alături de statele socialiste s-au ridicat în întreaga lume mari forțe populare în apărarea păcii. Un numeros grup de state neosocialiste au proclamat ca principiu al politicii lor externe neaderarea la blocuri și așezarea de fapt a celor care au jucat un rol atît de funest în dezlîntarea celui de-al doilea război mondial. A luat ființă o „zonă a păcii” ce cuprinde o imensă suprafață a globului pămîntesc. S-a întărit și se întărește continuu mișcarea muncitorească, forța socială cea mai înaltă care apără activ cauza păcii. S-a dezvoltat o puternică mișcare a partizanilor păcii ce cuprinde cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale.

Existența și acțiunea tuturor acestor factori îndreptătesc concluzia istorică a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. că, în zilele noastre, războiul a încetat să mai fie o fatalitate.

Primejdia de război însă mai există, căci mai există imperialismul. Neîntînd seama de lecțiile istoriei și nici de realitățile actuale, unele cercuri din Occident mizează din nou pe militarismul german ca mijloc de soc a unei noi agresiuni împotriva țărilor socialiste.

Recentele tratative — duse de Adenauer la Washington au decurs sub semnul „războiului rece”, ca și cum în

lume nu s-a schimbat nimic în ultimii ani. Referindu-se la declarațiile făcute de Adenauer și Dulles cu acest prilej, ziarul vest-german „Die Welt” remarca pe bună dreptate că ei „înnoată împotriva curentului”.

Reînvierea militarismului german, care a adus întregii omeniri suferințe cumplite, poate și trebuie să fie împiedicată. Pentru rezolvarea pașnică a problemei germane ar avea o mare însemnătate punerea în practică a propunerilor cuprinse în mesajele adresate de N. A. Bulganin președintelui Eisenhower și altor conducători ai unor state de se a trece. În cadrul acțiunilor practice de reducere generală a înarmărilor și a forțelor armate — la reducerea efectivelor trupelor marilor puteri de pe teritoriul Germaniei, Uniunea Sovietică și și pașii la înfăptuirea unor astfel de măsuri.

Problema germană va fi rezolvată în conformitate cu interesele păcii și securității, în conformitate cu interesele poporului german, dacă se va stăvilii calea reînvierii acelor forțe întuncate care au dezlîntat cel de-al doilea război mondial, în primul rînd militarismul german, dacă se va ține seama de un fapt incontestabil: existența pe teritoriul Germaniei a două state — R. D. Germană și R. F. Germană.

Acum 15 ani, împotriva voinței sale, poporul romîn a fost înfrînt în primul război antisovietic. Pentru aceasta o mare răspundere o poartă partidele burgheze, care au respins sistematic propunerile făcute de Partidul Comunist Român în vederea zgăzuirii primejdiei fascismului și războiului în care

Puternicul ecou al rezultatelor tratativilor sovieto-iugoslave

R.P.F. IUGOSLAVIA

BELGRAD 21 (Agerpres). — Toate ziarile centrale și republicane din Iugoslavia publică în prima pagină, sub titluri mari, Declarația comună a guvernului U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și Declarația privind relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Ziarele „Borba”, „Politika”, „Radnik”, „Zadruga” și altele conșcră articole redacționale acestor documente.

În articolul redacțional al ziarului „Borba”, intitulat „Hotărâri istorice”, se spune:

Este deosebit de important principiul după care s-au călăuzit conducătorii sovietici și iugoslavi atunci când au adoptat noile hotărâri și Declarația comună. Acest principiu constă, pe de o parte, în năzuința spre pace și în conștiința că în prezent pacea poate fi menținută numai cu ajutorul politicii de coexistență pașnică activă și de înțelegere a colaborării dintre țări, indiferent de deosebiri care există între sistemele lor sociale, economice și politice. Pe de altă parte, acest principiu constă în recunoașterea faptului că este necesar să se dezvolte mai departe relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia și colaborarea dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice intruciv țările noastre merg, deși pe căi diferite, spre același țel comun — socialismul.

Făcând bilanțul tuturor rezultatelor tratativilor care au avut loc între conducătorii sovietici și iugoslavi, scrie în încheiere ziarul, putem constata cu o imensă satisfacție că ele au adăugat și au lărgit calea trasată cu un an în urmă la Belgrad, că ele reprezintă o nouă contribuție importantă și pozitivă și prin urmările lor de viitor și caracterul lor constructiv, ele depășesc cadrul relațiilor iugoslavo-sovietice, căpătând o însemnătate internațională uriașă și trairnică.

Ne bucură deosebit de mult atenția sinceră și afliudina prietenească cu care conducătorii sovietici au înconjurat pe oameni de stat iugoslavi în timpul șederii lor în Uniunea Sovietică, atmosfera de sinceritate în care s-au desfășurat tratativele precum și primirea caldă și înțelegătoare pe care oamenii sovietici au făcut-o președintelui Tito, tovarășului Kardelj și celorlalți reprezentanți iugoslavi.

În articolul redacțional intitulat „Un pas important”, ziarul „Politika” scrie: Documentele semnate la 20 iunie se bazează pe legăturile rodnice care s-au dezvoltat în ultimul an între Iugoslavia și Uniunea Sovietică, între organizațiile lor de stat, politice și onestice. Ele dezvoltă, completează și extind pe scară foarte largă acele părți ale Declarației de la Belgrad care au fost schitate numai sub forma unor principii generale.

Caracterizând importanța declarației cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, ziarul scrie: Această declarație a luat de asemenea ființă pe un teren rodnic și pe baza experienței în domeniul colaborării, care se realizează în ultima vreme în lumea întreagă. Totodată în declarație se subliniază tot ceea ce impune atât de imperios să fie subliniat în întregime multilaterală împotrivă și alocuprinzătoare a socialismului mondial; principiul ega-

lității în drepturi, libertății de acțiune, elasticității, discutiilor adevărate, explicării cu răbdare a poziției unei sau altei mișcări progresiste și al schimbului de idei științifice cu privire la căile construirii socialismului. Colaborarea despre care este vorba în cele două documente de la Moscova, scrie în încheiere ziarul, este de așa natură încât ea respinge orice îndoieli neînțelese provenite din surse prost informate sau dușmănoase. Această colaborare este deschisă pentru toată lumea. Ea se bazează pe egalitate în drepturi. Ea corespunde intereselor tuturor țărilor. Ea reprezintă o mare contribuție la cauza păcii.

R. D. GERMANA

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. Presa democratică germană publică numeroase materiale în legătură cu tratativele sovieto-iugoslave care s-au încheiat la Moscova. Ziarele publică textele integrale sau expunerii ale Declarației guvernului U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și Declarației cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

FRANȚA

PARIS 21 (Agerpres). — Ziarele pariziene publică la loc de frunte știri despre încheierea tratativilor sovieto-iugoslave.

Ziarul „Franc Tireur” subliniază în comentariile sale că între rezultatele acestor tratative și rezultatele intervențiilor dintre Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, și oamenii de stat americani se constată un „contrast izbitor”. „Franc Tireur” subliniază că în urma tratativilor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia se constată asemănarea punctelor de vedere ale celor două țări într-o serie de probleme internaționale, în special în problemele cu privire la dezarmare și cu privire la Germania.

Referindu-se la Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și P.C.U.S., ziarul scrie că acest document „întinde mina tuturor mișcărilor care își propun drept scop construirea socialismului”.

Salutând rezultatele tratativilor sovieto-iugoslave, ziarul „L'Humanité” arată că cele două documente finale cu privire la tratativele de la Moscova vor fi primite cu o uriașă satisfacție de opinia publică din Franța care este interesată în sărbătoarea continuă a încordării internaționale, precum și de întreaga clasă muncitoare franceză care consideră înțărirea relațiilor de prietenie dintre P.C.U.S. și

Uniunea Comunistă din Iugoslavia drept un succes al politicii internaționalismului proletar.

S. U. A.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS Ziarele americane acordă o mare atenție Declarației comune a guvernului U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia și declarației cu privire la relațiile dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Ziarul „New York Times” subliniază în articolul său redacțional că declarația sovieto-iugoslava conține „elemente îngrijorătoare”. După cum rezultă din articol, unul din „elementele îngrijorătoare” este după părerea ziarului faptul că acum „este mai greu de deosebit pozițiile celor două țări în problemele internaționale”. Ziarul își manifestă dezaprobarea față de nenumăratele înțelțuri în legătură cu hotărârile privind colaborarea continuă dintre Uniunea Comunistă din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

O serie de ziare și oameni politici, cărora nu le este pe plac politica independentă a Iugoslaviei, cer încetarea ajutorului american pentru Iugoslavia. Pe această poziție se află în special ziarul din trustul lui Hearst. De exemplu, „New York Journal American” care în articolul său redacțional încheie „oricărui ajutor” pentru Iugoslavia și folosirea „mijloacelor economice în acest fel” pentru înțărirea continuă a aviației militare americane.

Agencia United Press anunță că senatorul MacCarthy a trimis o declarație comisiei pentru afaceri externe a senatului în care cere încetarea „oricărui ajutor” pentru Iugoslavia. În declarația sa MacCarthy arată că „implicarea dintre Moscova și Belgrad reprezintă o greșă înfringeră pentru America” și este extrem de nemulțumit pentru faptul că „în toate bătăliile diplomatice, hotărârile Iugoslavia acționează în bloc cu Uniunea Sovietică”.

★

WASHINGTON 21 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Washington al agenției Reuter, reprezentanții Departamentului de Stat au primit declarația cu privire la „colaborarea mai strânsă” dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică cu rezerve și conțuzie.

Potrivit relațiilor corespondenților, în cercurile guvernamentale poziția Iugoslaviei în problema germană și în problema recunoașterii drepturilor Republicii Populare Chineze „a fost caracterizată ca neobișnuit de categorică”.

Afirmările lui Adenauer privind politica U. R. S. S. în problema germană sînt lipsite de orice temel

O declarație a agenției TASS

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație: După cum s-a anunțat în presă, cancelarul federal al Republicii Federale Germane, Adenauer, a luat recent cuvîntul în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Bonn făcînd afirmații care denaturează grosolan politica Uniunii Sovietice în problema germană. Cînd informații pe care, chipurile, le-ar fi primit de la reprezentanții guvernului francez, Adenauer a afirmat că în timpul tratativilor de la Moscova cu conducătorii guvernului francez, tovarășul N. S. Hrușciov ar fi spus că este mai bine să ai 17 milioane de germani „în blocul sovietic”, decît 70 de milioane într-o Germanie reunificată, fie ea chiar neutralizată. Atribuind aceste cuvînturi lui N. S. Hrușciov, Adenauer a încercat să creze impresia că Uniunea Sovietică ar fi împotriva unificării Germaniei.

Agencia TASS este împuternicită să declare că afirmațiile lui Adenauer sînt lipsite de orice temel și denaturează grosolan faptele. În realitate, N. S. Hrușciov, expunînd în cadrul tratativilor cu delegația franceză cunoscuta poziție a Uniunii Sovietice în problema germană, a arătat cu acest prilej că U.R.S.S. nu poate accepta includerea Germaniei unificate în nici un fel de grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor care îi sînt prietene. De altfel N. S. Hrușciov a exprimat același punct de vedere cancelarului federal Adenauer în timpul tratativilor cu delegația guvernamentală a R.F. Germane la Moscova în septembrie anul trecut. De aici rezultă că dl. Adenauer încearcă să atribuie lui N. S. Hrușciov păreri pe care el, N. S. Hrușciov, nu le-a exprimat.

Poziția Uniunii Sovietice în problema germană este bine cunoscută. Uniunea Sovietică, continuînd să rămîna adeptă a unificării Germaniei ca stat iubitor de pace și democratic, nu poate să nu țină seama de faptul că încercările de a reglementa problema germană printr-un acord între cele patru puteri, care au fost întreprinse în decursul unui întreg deceniu, după ultimul război, nu au dat rezultate pozitive. Nu poate fi de asemenea ignorat faptul că pe teritoriul Germaniei există și se dezvoltă două state de sine stătătoare. În aceste condiții nu există o altă cale realistă de unificare a Germaniei decît calea tratativilor directe dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Este îndeobște cunoscut că guvernul R. D. Germane este gata să stabilească în acest scop un contact direct cu guvernul R. F. Germane în timp ce guvernul R. F. Germane continuă să refuze să colaboreze cu guvernul R. D. Germane ceea ce duce la morții interminabile ale populației germane și face lipsite de obiect și tratativele dintre cele patru puteri în problema unificării Germaniei.

Așadar, reglementarea problemei germane în actualele condiții depinde în primul rînd de hotărîrea Republicii Federale Germane de a ajunge la un acord cu Republica Democrată Germană în probleme care se referă la căile ce duc la unificarea Germaniei.

Atrage asupra sa atenția faptul că în ultimul timp unii conducători din Germania occidentală au început să regurgite tot mai des la tot felul de născociri în legătură cu Uniunea Sovietică, conștin, pe cit se vede, să justifice în felul acesta în ochii opiniei publice vest-germane militarizarea Germaniei occidentale și politica lor miopă de rezistență împotriva măsurilor pentru slăbirea încordării internaționale. Nu este greu de văzut însă că o astfel de politică nu corespunde spiritului vremurilor de astăzi și nu face decît să îngreuneze rezolvarea sarcinilor naționale ale poporului german.

Salutăm acest punct de vedere al partidului social-democrat din Germania, a rășunat primul ministru, deoarece el favorizează reunificarea Germaniei pe cale pașnică.

Desigur, a continuat Otto Grotewohl, nu este suficient de a cere numai reducerea efectivului contingentelor vest-germane care intră în N.A.T.O. Trebuie anulate de asemenea obligațiile R. F. Germane față de N.A.T.O. În afară de aceasta este necesar să se impiedice remilitarizarea Germaniei occidentale. Aceasta s-ar putea realiza prin unitatea de acțiune a forțelor iubitoare de pace din Germania.

În încheiere primul ministru a bulgărit mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer. Inițiativa sovietică în problema dezarmării, a spus O. Grotewohl, este un semn apropiat de pace, deoarece ea corespunde idealurilor noastre și intereselor noastre viitoare.

Încheierea primului ministru a analizat mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer. Inițiativa sovietică în problema dezarmării, a spus O. Grotewohl, este un semn apropiat de pace, deoarece ea corespunde idealurilor noastre și intereselor noastre viitoare.

Salutăm acest punct de vedere al partidului social-democrat din Germania, a rășunat primul ministru, deoarece el favorizează reunificarea Germaniei pe cale pașnică.

Desigur, a continuat Otto Grotewohl, nu este suficient de a cere numai reducerea efectivului contingentelor vest-germane care intră în N.A.T.O. Trebuie anulate de asemenea obligațiile R. F. Germane față de N.A.T.O. În afară de aceasta este necesar să se impiedice remilitarizarea Germaniei occidentale. Aceasta s-ar putea realiza prin unitatea de acțiune a forțelor iubitoare de pace din Germania.

Încheierea primului ministru a analizat mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer. Inițiativa sovietică în problema dezarmării, a spus O. Grotewohl, este un semn apropiat de pace, deoarece ea corespunde idealurilor noastre și intereselor noastre viitoare.

Salutăm acest punct de vedere al partidului social-democrat din Germania, a rășunat primul ministru, deoarece el favorizează reunificarea Germaniei pe cale pașnică.

Desigur, a continuat Otto Grotewohl, nu este suficient de a cere numai reducerea efectivului contingentelor vest-germane care intră în N.A.T.O. Trebuie anulate de asemenea obligațiile R. F. Germane față de N.A.T.O. În afară de aceasta este necesar să se impiedice remilitarizarea Germaniei occidentale. Aceasta s-ar putea realiza prin unitatea de acțiune a forțelor iubitoare de pace din Germania.

Încheierea primului ministru a analizat mesajul adresat de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer. Inițiativa sovietică în problema dezarmării, a spus O. Grotewohl, este un semn apropiat de pace, deoarece ea corespunde idealurilor noastre și intereselor noastre viitoare.

Reducerea cu 80.000 de oameni a efectivului armatei populare vietnameze

HANOI 21 (Agerpres). — TASS După cum anunță ziarul „Nhan Dan”, Consiliul de Miniștri al R. D. Vietnam a adoptat o hotărîre cu privire la reducerea efectivului armatei populare vietnameze cu 80.000 de oameni.

În hotărîre se arată printre altele că această măsură a guvernului R. D. Vietnam a fost adoptată în scopul înțării păcii și al concentrării și mai mari a resurselor umane și materiale în domeniul construcției economice.

Comunicatul asupra tratativilor dintre C. Pineau și J. F. Dulles

WASHINGTON 21 (Agerpres). — La 20 iunie Departamentul de stat al Statelor Unite a dat publicității comunicatul asupra tratativilor care au avut loc între Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, și Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

În comunicatul se spune că Dulles și Pineau au discutat rezultatele vizitei la Moscova a președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, Guy Mollet. În legătură cu recentele mesaje adresate de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., seilor mai multor guverne, în comunicatul se arată că Dulles și Pineau „salută consultările în această

problemă care au loc în prezent în consiliul Uniunii nord-atlantice”. În afară de aceasta, el declară că „înțepătirea oricărei reduceri serioase a forțelor armate necesită rezolvarea completă a unor probleme mari ca reunificarea Germaniei”. Dulles și Pineau s-au pronunțat pentru înțărirea continuă a Uniunii nord-atlantice.

În continuare Dulles și Pineau și-au exprimat speranța că problema germană va fi rezolvată pe cale pașnică. Ei și-au exprimat de asemenea speranța că situația din Orientul Mijlociu va fi reglementată în cadrul O.N.U.

„Apropierea economică și culturală dorită de ruși va face posibilă o simțitoare extindere a contactelor între oameni”

Declarația ministrului de Externe al Franței, C. Pineau

WASHINGTON 21 (Agerpres). — După semnarea comunicatului cu privire la tratativele cu secretarul de stat al S.U.A., Dulles, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pineau, a luat cuvîntul în ziua de 20 iunie la Clubul național al presei. La începutul cuvîntării el a declarat că Franța rămîne credincioasă „alianțelor și sistemului nostru actual de securitate colectivă” și s-a pronunțat de asemenea în sprijinul Uniunii nord-atlantice.

Pineau a declarat în continuare că „trebuie restabilite contactele cu țările Răsăritului”. El s-a pronunțat pentru coexistență și pentru „contacte bazate pe încredere reciprocă” indiferent de deosebirile dintre orînduirile țărilor din Apus și Răsărit.

Pineau a declarat că consideră în mod real posibilă o colaborare între Răsărit și Apus. „Sințem oare pregătiti”, a continuat el, și tocmai această întrebare și-a pus-o guvernul francez, sințem oare gata ca la rîndul nostru să facem un pas în direcția dorită de conducătorii sovietici? Pornind de la principiile noastre, nu putem refuza aceasta. Intra-adevăr, am criticat atît de des Sovietele pentru faptul că ele au lăsat o cortină de fier, înț astăzi nu putem fi noi aceia care să coborîm o cortină între cele două părți ale lumii. Dar în primul rînd mă interesează faptul să apropierea economică și culturală, dorită de ruși, va face posibilă o simțitoare extindere a contactelor între oameni”.

Impotriva prezenței trupelor americane pe teritorii străine

MARI DEMONSTRAȚII ALE LOCUIȚORILOR DIN OKINAWA

TOKIO 21 (Agerpres). — TASS După cum anunță agenția Kiodo Fushin, la 20 iunie au avut loc pe insula Okinawa numeroase mitinguri populare de protest împotriva prezenței Statelor Unite de a rezervațiilor pămîntului pentru lărgirea bazelor militare americane. Mitingurile au fost urmate de demonstrații la care au participat aproximativ 400.000 de locuitori din Okinawa.

REZOLUȚIA ADOPTATA LA CONGRESUL SINDICATULUI CONSTRUCTORILOR DE VEHICULE DIN ANGLIA

LONDRA 21 (Agerpres). — Cu prilejul congresului anual care are loc la Sauthsea (Hampshire) Sindicatul constructorilor de vehicule a adoptat în unanimitate o rezoluție în care cere evacuarea tuturor trupelor americane staționate în Anglia și restituirea către autoritățile engleze a tuturor bazelor și aeroporturilor folosite de forțele Statelor Unite.

Condamnarea agresorilor împotriva legației R.P.R. din Berna

BERNA 21 (Agerpres). — Curtea penală federală din Berna, care a judecat procesul întentat autorilor agresivii împotriva legației R.P.R. din Berna, a pronunțat la 21 iunie următoarea sentință: acuzatul Ovidiu Beldeanu — patru ani închisoare, privarea de drepturi civice și politice pe termen de opt ani și expulzarea de pe teritoriul Elveției; acuzatul Stan Codrescu — trei ani și șase luni închisoare, privarea de drepturi civice și politice pe termen de cinci ani și expulzarea de pe teritoriul Elveției; acuzatul Ion Chirilă — doi ani și șase luni închisoare, privarea de drepturi civice și politice pe termen de cinci ani și expulzarea de pe teritoriul Elveției.

INFORMAȚII

Joi seara s-a înapoiat în Capitală delegația femeilor muncitoare din R.P.R. în frunte cu tovarășa Lubna Chisnău, secretar al C.C.S., care a participat la lucrările Conferinței internaționale a femeilor muncitoare de la Budapesta. Împreună cu delegația a sosit un grup de delegate la Conferința internațională a femeilor muncitoare de la Budapesta, din Austria, Brazilia, Costa Rica, Cuba, Mexic și Sudanul Francez, care la invitația C.C.S. vor vizita țara noastră.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRUL BOEMA — Teatrul de Operă și Bal, R.P.R. București. Teatrul de Stat de Operă: FINTINA BLANZUIEI — Teatrul Armatei (sala din calea 13 Septembrie): DON CARLO (orele 19). Teatrul Municipal: CEI DE MINE — Teatrul Tineretului: MELODI, MELODI, MELODI (orele 20). Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din fața Victoriei nr. 174): CALATORIE PE NOTE (orele 20.30) — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (grădina Boema). CINEMATOGRAME: SUCUSIA — Patria, Donca Simo I. Mat. N. Bălcăuș; MAXIM MINCIUNIA — Filimon Stîrbu, înfrățirea înț popoare, Elena Pavel, Gh. Cobzuc; ALEI DĂRI ȘI CELE ALTE — V. Alexandru; POPESCU ÎN CONTROL, LA MARE, INTINZIĂȚII, Vocea, Libertăți; CURG APELE TULBURATE — Luminița, Donca Simo I. Mat. N. Bălcăuș; MAXIM MINCIUNIA — Filimon Stîrbu, înfrățirea înț popoare, Elena Pavel, Gh. Cobzuc; ALEI DĂRI ȘI CELE ALTE — V. Alexandru; POPESCU ÎN CONTROL, LA MARE, INTINZIĂȚII, Vocea, Libertăți; CURG APELE TULBURATE — Luminița, Donca Simo I. Mat. N. Bălcăuș; NOAPTE DE MONT BLANC — Central; A ÎA NOAPTE — Victoria; CEI DOI — Tineretului; FILM DOCUMENTAR MAXIM GORKI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA ÎN ROMANIA — EXPOZITIE UNIO-NALA DE PICTURĂ PE MAJURILE LA-CULUI ISSTIK KUL, CIRCUL, IMPARATUL MAJURTELOR — Timpani Not; UN PAIAR ÎNTRU UN PAIAR — V. Alexandru; PINTILIE: MELODI NEMIRITOARE — Cultural; CAROLA LAMBERTI — Unirea; FANTOMELE PARASESE PISCURILE — Grigorie; FURTUNA ECHINOCTIULUI, CON-CURSUL INTERNAȚIONAL DE MOTOCROSS — C. David; ÎMBRE ÎN PORT — Flacăra; TREI STARTURI — Caronte; INFIDELITATE: MORTA PE RASPUNDEREA MEA, BIL. CULI JUCĂRIILOR — 23 August.

BIULETIN METEOROLOGIC

Temperatură în Capitală: vremea ră-mîne instabilă cu cerul variabil, mai mult noros ziua, cînd vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Temperatura staționară; noaptea va fi cuprinsă între 15 și 18 grade, iar ziua între 23-26 grade. Vântul va sufla din nord-vest și din vest și sud-vest. Pentru următoarele 3 zile: vreme relativă răcoroasă și instabilă cu ploaie mai ales în noaptea și în timpul zilei. Temperatura staționară; noaptea va fi cuprinsă între 15 și 18 grade, iar ziua între 23-26 grade. Vântul va sufla din nord-vest și din vest și sud-vest. În țară: pentru zilele de 23, 24, 25 vreme răcoroasă și instabilă cu ploaie frecventă și averse însoțite de descărcări electrice în unele regiuni țări. Local aversele vor fi însoțite de căderi de grindină. Cerul mai mult noros în înconșul, apoi cu înșenămări de delungate. Vîntul va sufla din nord-vest și din nord-est. Temperatura mai înaltă în scădere și apoi staționară. În regiunea de munte la peste 1300 m temperatura va scădea simțitor, iar temporar vor cădea averse de lapoviță și ninsoare.

Dezvoltarea industrială a Iugoslaviei

SVETOZAR VUKMANOVIC vicepreședinte al Vecei Executive Federale a R.P.F. Iugoslava

În perioada de după război, dezvoltarea industrială a Iugoslaviei ilustrează dezvoltarea unei țări agrare înapoiate, nedezvoltate din punct de vedere industrial. De la nici o țară de acest fel nu se poate cere ca într-un timp relativ scurt, în decurs de zece ani (cît a trecut de la terminarea războiului), să creeze o economie dezvoltată din punct de vedere industrial cu toate acestea, succesele obținute de Iugoslavia în domeniul industrializării nu sînt mici. Dimpotrivă, trebuie recunoscut că ele sînt destul de mari, mai ales dacă luăm în considerație condițiile în care s-au desfășurat industrializarea și electrificarea țării.

În perioada de după război, producția industrială a Iugoslaviei a sporit aproape de 2,5 ori față de nivelul an '46.

Este adevărat că această creștere nu s-a înregistrat în toate ramurile industriale, ci mai ales în industria gresă.

Producția de energie electrică, de pildă, a crescut de 3,7 ori față de nivelul dinaintea de război și dintr-o industrie electro-energetică înapoiată, cum e fost în Iugoslavia antebelică, caracterizată prin termocentrale mici, primitive și nelegate între ele, s-a creat o industrie electro-energetică modernă.

Producția siderurgică a crescut aproape de 3,5 ori față de nivelul dinaintea de război. Într-un viitor apropiat vor fi puse în funcțiune noi capacități metalurgice, care vor face să crească producția siderurgică aproape de șase ori față de nivelul dinaintea de război.

În industria metalelor neroase s-au înregistrat de asemenea succese importante. Ele constau în faptul că întreprinderile industriale noi construite (turnătorii de cupru, uzine de aluminiu și întreprinderi pentru pre-

lucrarea minereului de cupru, a minereului de plumb și zinc, a bauxitelor etc.) pot prelucra în prezent întreaga cantitate de minereuri și concentrate care înainte de război se exportau sub formă de materii prime pe piețele străine.

Succese tot atât de mari au fost obținute în industria constructoare de mașini și cea de mașini electrice. Industria de mașini furnizează deja anual agriculturii noastre aproximativ 15.000 tone de diferite mașini și unelte. Uzinele noastre de tractoare furnizează de pe acum agriculturii peste 2.000 de tractoare pe an; cu mici investiții producția de tractoare poate fi sporită la 8.000 de bucați anual. Industria pentru producția materialului feroviar rulant — locomotive, vagoane pentru călători și de marfă — care este o ramură industrială nouă creată, va putea satisface în viitorul cel mai apropiat toate nevoile transportului nostru feroviar. În industria construcției de vase se află într-un asemenea stadiu de dezvoltare încît produce de pe acum vase de diferite tipuri. Capacitatea ei de producție depășește 60.000 tone — registru brut anual, iar cu mici investiții suplimentare ea va produce anual diferite tipuri de vase cu un deplasament total de peste 120.000 tone — registru brut. Industria electrotehnică este în prezent în stare să satisfacă pe deplin necesarul economiei noastre electro-energetice de turbine cu abur și cu apă, de cazane generatoare, transformatoare și alt utilaj electrotehnic necesar pentru electrificarea țării. Industria constructoare de mașini, nou creată, furnizează și șantierelor noastre de construcții tot felul de mașini de construcție: compresoare, elavatoare, excavatoare, buldozere etc. Unele uzine constructoare de mașini furni-

zează deja economiei naționale agregate complexe, mașini-unelte și mașini pentru prelucrarea metalului și lemnului.

Dar nu numai în aceste ramuri ale economiei au fost realizate succese uriașe. Înainte de război în Iugoslavia nu exista nici producția de materiale refractare (șamotă, cărămizi de magnezită), nici producția de ceramică nici cea de materiale electroceramice, etc., iar în prezent s-au creat întreprinderi care aprovizionează industria noastră cu toate materialele necesare. În Iugoslavia dinaintea de război nu exista decît o singură întreprindere pentru producția de îngrășăminte artificiale, în timp ce de pe acum se produce de trei ori mai mult îngrășăminte decît înainte de război și, în afară de aceasta, sînt în curs de construcție capacități de producție care vor permite să se sporească producția de îngrășăminte de zece ori față de nivelul antebelic.

Toate aceste cifre ilustrează creșterea relativă a producției industriale față de nivelul dinaintea de război. Cifrele mai sus citate nu permit însă să-și facă o idee completă asupra producției real e dezvoltării industriale a țării noastre. Date care arată creșterea producției numai în indici și în raport cu nivelul dinaintea de război nu dau, desigur, un tablou real în comparație cu dezvoltarea industrială în alte țări, deoarece în cazul de față măsura pentru comparație va fi diferită. Punctul de plecare în comparație unei țări dezvoltate cu o țară nedezvoltată nu este unul și același. De aceea este necesar să luăm cifre completate cu noi date care ar prezenta producția industrială pe cap de locuitor și să le comparăm cu producția industrială antebelică pe cap de locuitor. Comparînd aceste date, vedem că înainte de război în țara noastră se produceau pe cap de locuitor 73 kWh energie electrică, iar acum se produce 247 kWh; înainte de război, pe cap de locuitor se consumau 180 kg. cărbune de piatră convențional, iar în prezent se consumă 530 kg. Iugoslavia dinaintea de război producea 15 kg. otel

pe cap de locuitor, iar în prezent se produce 46 kg. Din aceste date reiese că Iugoslavia a realizat o dezvoltare considerabilă a producției industriale. Ce înseamnă acest lucru? Aceasta înseamnă că dintr-o țară înapoiată, nedezvoltată din punct de vedere industrial, Iugoslavia s-a transformat într-o țară cu o industrie relativ dezvoltată, într-o țară care are o bază solidă pentru dezvoltarea continuă a industriei.

Sporirea producției industriale a schimbat și structura populației țării. În timp ce în vechea Iugoslavia, în anul 1913 populația agricolă constituia 76,2%, iar cea negricolă — numai 23,8%, în 1953 populația agricolă ajunsese la 61,2%, iar cea negricolă, adică orașenească — la 38,8%.

Totuși, această dezvoltare destul de însemnată a producției industriale n-a cuprins, din păcate, toate ramurile industriei, ci numai industria gresă. Toate celelalte ramuri ale industriei producătoare de mărfuri de larg consum s-au dezvoltat mai încet. De aceea, cînd analizăm dezvoltarea economică noastră în perioada care a trecut, noi trebuie să arătăm această disproporție fundamentală, adică dezvoltarea destul de însemnată a industriei mijloacelor de producție, care a crescut de peste 9 ori în comparație cu nivelul antebelic și considerabila rămînere în urmă a industriei bunurilor de consum, care a crescut de numai două ori.

Cînd vorbim de dezvoltarea unilaterală a economiei noastre, nu putem loc nu ținem seama de faptul că această dezvoltare, în afară de fenomenele negative, a dus la rezultate pozitive foarte mari. În primul rînd, este cu totul evident că țara o bază energetică modernă nu sînt posibile industrializarea și dezvoltarea economică în general. Ca urmare a creării sistemului energetic unic, datorită sporirii extracției de cărbune, petrol și gaze, au fost puse la bază avînturile economice continuu. Dezvoltarea bazei de materii prime a permis folosirea mai deplină a bogățiilor naturale ale țării, ceea ce favorizează echilibrarea balanței noastre de plăți în comerțul exterior. Datorită creării industriei constructoare de mașini, au fost asigurate condiții favorabile pentru industrializarea continuă a țării. Într-un cuvînt, construirea de întreprinderi ale